Szaléziértesítő

A MAGYAR SZALÉZI TARTOMÁNY LAPJA

118. ÉVFOLYAM 1. SZÁM
2020 JANUÁR/MÁRCIUS

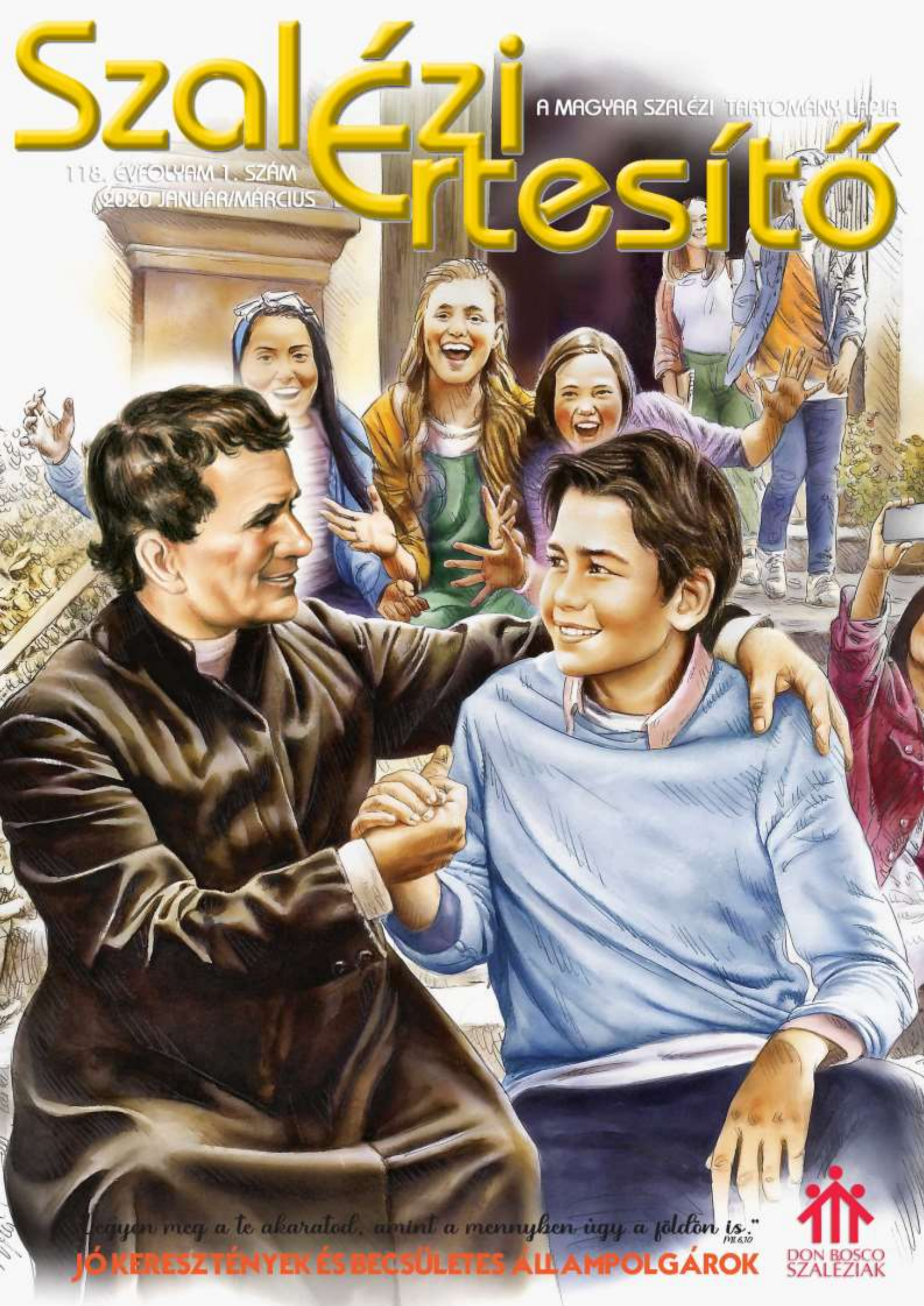

„Legyen meg a te akaratod, amint a mennyben úgy a földön is."
Mt 6,10

JÓ KERESZTÉNYEK ÉS BECSÜLETES ÁLLAMPOLGÁROK

DON BOSCO SZALÉZIÁK

Lengyel Erzsébet SC

Andrásfalvy János atya tartományfőnöki beiktatása

Szép és megható ünnep volt december 28-án a kazincbarcikai Szent Család-templomban: beiktatták hivatalába a Szent Istvánról elnevezett Magyar Szalézi Tartomány új tartományfőnökét, Andrásfalvy János atyát.

A szentmisét együtt mutatta be a leköszönő és az új tartományfőnök Tadeusz Rozmus atyával, a Közép-Észak-Európa Szalézi Régió megbízottjával, aki Ángel Fernández Artime rendfőnök, Don Bosco tizedik utóda képviseletében érkezett, Albert van Hecke, korábbi régiós megbízottal, aki két évig magyar tartományfőnök is volt, és számos szalézi és egyházmegyés pappal. A szertartáson jelen voltak a Szalézi Család tagjai, a szaléziak barátai és munkatársai. Igazi nagy családi ünnep volt!

A szentmise kezdetén Ábrahám Béla leköszönő tartományfőnök hálát adott a nyolc év kegyelmeiért és köszönetet mondott mindazoknak, akikkel együtt küzdhetett és tevékenykedhetett a fiatalokért. Arra kért mindenkit, hogy legalább ennyi szeretettel, kedvességgel, lelkesedéssel segítsék az új tartományfőnököt.

A régióvezető, Tadeusz Rozmus atya a rendfőnök szívélyes üdvözletét közvetítette és kiemelte, hogy a tartományfőnök Don Boscót jeleníti meg egy tartomány számára. Hangsúlyozta, hogy a régi tartományfőnök leköszönése és az új beiktatása a szalézi élet szépségét és erejét idézi elénk, és megköszönte Béla atyának a nagyszerűen végzett szolgálatot. Tizennyolc tartomány működését követi a rábízott régióban, amelyek között a Magyar Tartomány számszerűleg ugyan nem a legnagyobb, de kreativitását és dinamizmusát tekintve nagyon nagy jövő előtt áll, ahol a fiatalok érdekében nagyon sokat tesznek, és az előző években nagy döntéseket hoztak meg.

Az előző tartományfőnök méltatása után köszöntötte az új tartományfőnököt, aki készen áll arra, hogy a maga nyitottságával és felelősségvállalásával átvegye, és folytassa ezt a munkát. „Mert nem egyszerű tartományfőnöknek lenni. Nagyon szép részt venni egy ilyen ünnepen, ahol mindenki örül és tapsol, de ott vannak a mindennapi kihívások, amelyekre megoldásokat kell keresni” – hangsúlyozta.

Ezután az új tartományfőnök az Apostoli Hitvallás elmondásával és sajátkezű aláírásával pecsételte meg a tartományfőnöki hivatal átvételét, a jelenlevők pedig hangos tapssal fejezték ki örömüket és bátorításukat.

A szentmise végén az új tartományfőnök, Andrásfalvy János atya elődjének köszönetet mondva felidézte Ábrahám Béla atya gazdag, szerteágazó munkásságát. „2020 -ban folytatódjon a Magyar Tartomány élete Don Bosco nyomdokain, jó keresztények és becsületes állampolgárok nevelésével” – buzdított az új tartományfőnök.

A tartományfőnök levele

Kedves Olvasók, kedves Szalézi Család!

Szeretettel köszöntelek Benneteket! **A megköszönés-beiktatás** ünnepsége már elég régen volt, de most legalább ott is találkozhattunk. Igazán lélekemelő élmény volt **Don Bosco ünnepén** együtt lenni Nyergesújfalun és szerte az országban. Köszönöm Nektek! Ne feledjük az összetartozás élményének ajándékpillanatait a nagyböjt lila-szürke napjaiban sem! Don Bosco ránk bízta a Szalézi Család tagjaiként, hogy a Feltámadott Úrra emeljük tekintetünket.

Szeretném folytatni a tartomány élén azt a magyar szalézi művet, amit az „ősmagyar szaléziak" nyomán, a rendszerváltás (1989) után szeretett Havasi atyánk derűlátó, áldozatos tartományfőnöki tevékenységével alapozott meg. A nemzetközi lendület után Vitális Gábor atya néhány hónapig „beugróként" vezette tartományunkat, míg Ábrahám Béla atya új tartományfőnökként át nem vette a vezetést. Béla atya a 2012–2019-es időszakban jó pásztorként, szalézi történelmi, gazdasági, lelki szempontból is kiváló tevékenységet végzett, nagy lendülettel tovább építette a tartományt. Hadd fejezzem ki ez úton is a hálámat iránta azért, amit az elöljárók röviden így fogalmaztak meg számomra: *„Ne aggódj, nyugodj meg, a tartomány jó állapotban van!"* Ez egy (nagyon értékes) rövid mondat, de hatalmas munka húzódik meg mögötte. Büszke vagyok, hogy egy létszámban kicsi, de elkötelezettségben, kreativitásban nagyszerű tartomány tagja, s most tartományfőnöke lehetek! **Béla atyának köszönöm**, ezentúl is számítok rá!

Nagy örömünkre szolgált, hogy **Óbudán** 2020. február 10-én Varga Mihály pénzügyminiszter úr jelenlétében ünnepélyesen lehelyezhettük a leendő tartományfőnökség és oratórium alapkövét. A hosszú előkészületek után komoly mérföldkő ez. Talán egy év múlva megnyitót is ünnepelhetünk?

A szalézi rendtársakkal már ismertettem, hogy kiket neveztem ki újabb feladatra. Február 15. és április 4. között lesz a 28. Szalézi Egyetemes Káptalan. Ezért amiatt is

– Ábrahám Béla atya ideiglenes hatállyal Óbudán teljesít szolgálatot a rendi közösségben és a Segítő Szűz Mária Lelkészségben. Emellett kineveztem

– ifjúságpasztorációs sdb felelősnek Jani Áron testvért,

– tömegkommunikációs sdb felelősnek Kirner Gábor testvért, amely feladatokat a Fülöp-szigetekről való haza érkezésükkor fognak teljes mértékben átvenni,

– hivatáspasztorációs sdb felelősnek Tran Si Nghi Ferenc atyát.

A felelősök mellett pedig bizottságok működnek, amelyekről a felelősöknél lehet tájékozódni. Ezek célja, hogy gyakran egyeztetve, Don Bosco lelkületével az ifjúság üdvösségét tartsák szem előtt.

Foglaljuk imáinkba az **idős, beteg** szerzeteseket, munkatársakat, akik áldozatos példájukkal előttünk járnak. Az örök hazába költözött szeretett szalézi munkatársunk, „a pécsi oratórium lelki nagymamája", **Mezey Klári néni**. Isten adjon neki örök boldogságot, halmozza el boldogságával a sok jóért, amit tett! Imádkozzunk érte!

Vitális Gábor, vikárius atyával együtt február 15-én indulunk a 28. Egyetemes Káptalanra április 4-ig. „Milyen szaléziakra van szükségük a mai fiataloknak?" – hangzik a káptalan fő címe, mint egy alapvető kérdés. Amint komolyan belegondolunk ebbe a mondatba, eszünkbe jut: 2020 nagyböjtjén is meg kell újulnunk. És találkozunk most húsvétkor is az Élet Urával, aki maga az életadó szeretet (mert Isten a szeretet 1Jn 4,8), amire a szalézi rendfőnök, mint a Szalézi Család vezetője is februári üzenetében utalt. Olvassuk a rendfőnök atya üzeneteit!

A **„Hűséggel a megpróbáltatásokban"** című interjúkötet, amely 2014-ben jelent meg 50 idős szerzetes vallomásával, felkerült a PPKE digitális könyvtárába, mindenki számára elérhető, Rózsásné Kubányi Andrea örömmel ajánlja minden fiatalnak és bárkinek, aki olvasni, feldolgozni, esetleg diplomához, doktorihoz szeretné felhasználni. Négy kedves szalézi hivatástörténete is benne foglaltatik.

A programokról: április 18-án, szombaton 10 órától 14 óráig a Szalézi Család tavaszi ünnepét tartanánk Péliföldszentkereszten.

A tartományi szalézi ifjúsági fix programok a következők:

Szalézi lelkigyakorlat fiataloknak és fiatal felnőtteknek: 2020. március 20–22., Péliföldszentkereszt: 18–35 évesek

Szalézi lelkigyakorlat serdülőknek és kamaszoknak: 2020. március 27–29., Péliföldszentkereszt: 12–18 évesek

Ministráns Tábor 2020. július 14., kedd–18., szombat, Péliföldszentkereszt ;

BoscoFeszt: 2020. július 20–24., Péliföldszentkereszt;

Zenetábor: 2020. augusztus 9–16., Péliföldszentkereszt;

NEK Szalézi Nap: szeptember 19., szombat, Budapest, Eiffel-ház (pénteken este Forráspont, vasárnap NEK záró szentmise a Hősök terén).

Don Bosco mondásával zárom soraimat: *„Kitartó türelemre van szükség: állhatatosságra, ügybuzgóságra és erőpróbára."*, ezáltal kiesdjük az Úr áldását. Ezek az erények is kellenek, hogy *„jó keresztényeket és becsületes állampolgárokat"* nevelhessünk.

Budapesten, 2020. február 14-én,
Szent Cirill és Metód napján

Az Úr és Don Bosco legyen Veletek:

P. Andrásfalvy János SDB

A Szalézi Értesítő következő száma júniusban jelenik meg.

A rendfőnök üzenete

Don Ángel Fernández Artime SDB

A Miatyánk politikája

A Szalézi Család Lelkiségi Napjainak gyümölcse ez a gyönyörű Miatyánk, amit minden nap minden pillanatában megélünk.

Az elmúlt hat év során úgy döntöttem, hogy ezekben az üzenetekben többször megosztom veletek azokat az élményeket, amelyeket a szalézi világban tett utazásaim során megtapasztaltam.
Ma valami egyszerűt, valami mást kínálok nektek – valamit, ami, remélem, hogy érdekel benneteket, vagy legalábbis „összeköt" bennünket egy pillanatra. Azoknak a szép napoknak a gondolati gyümölcséről beszélek, ami a Szalézi Család 38. Lelkiségi Napjain fogalmazódott meg: arról a „Miatyánk" imádságról, amelynek minden sorát „szalézira" fordítottuk le és kiegészítettük egy szalézi tevékenységgel úgy, hogy naprakésszé és időszerűvé tettük, mint szalézi elköteleződésünk kifejeződését.
Azt javaslom, hogy olvassátok el és gondoljátok át, hogy van-e közötte legalább egy mondat, amely „hozzátok beszél", amit magatokévá tudtok tenni, ha úgy gondoljátok, hogy ez jó dolog.
Biztosíthatlak benneteket, hogy Szalézi Családként, Don Bosco barátjaként a szalézi világban mi valóban igyekszünk **lefordítani a Miatyánk üzenetét a mindennapi életünkben**.

Íme a mi imádságunk:

Te vagy a **mi Atyánk**! A végtelen kegyelem atyja; nem egy kicsi, vagy triviális jelenlét, hanem a Te jelenléted, a szentség és szeretet végtelen erejével, amely türelmesen tanítja gyermekeit.

Jöjjön el a Te országod! Az a királyság, amelyet Jézus kezdett ezen a világon, teljesítve a Te küldetésedet. Fenntartás nélkül, örömmel fogadjuk, amit tenni szándékozol értünk és a fiatalokért.

Legyen meg a Te akaratod, országod dinamikájának élésével, a pünkösdi

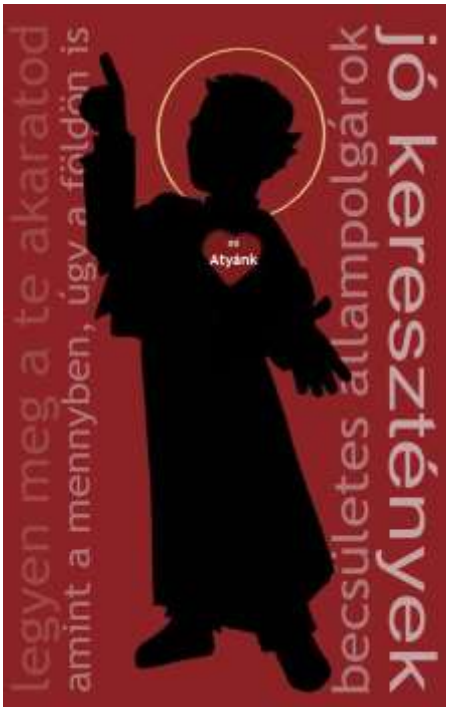

Lélek dinamikájával, amely arra késztet bennünket, hogy állandóan misszióban lehessenünk, hogy gyermekeink és testvéreink között a szabadság és megbékélés jeleit hozzuk létre.

Amint a mennyben, úgy a földön is. A fiatalokkal együtt, mint például Don Bosco, IGENt mondunk minden fiatal életének teljességére, hogy teljes mértékben elkötelezett polgárok és keresztények legyenek itt a földön, és az ég örökké boldog lakói.

Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma; a kenyeret, ami szükséges az élethez, hogy Isten Országa megnyilvánuljon az igényeinket kielégítő gondoskodásban, hogy mi is láthassuk és vallhassuk, hogy a kezünk munkája valójában a Te kegyelmed gyümölcse. Ne a kapzsiság és a birtoklási vágy mozgasson bennünket, hanem a megosztás a szegényekkel.

Bocsásd meg a mi bűneinket, miközben mi is mindent megteszünk azért, hogy megbocsássunk testvéreinknek. Segíts nekünk, hogy a megelőző módszert átültessük a gyakorlatba, és türelemmel, nagylelkűséggel, szeretettel igyekezzünk megmenteni a hibákat elkövető fiatalokat; példaértékű, örömteli és vidám önátadással; hűséges és ellenálló elköteleződéssel mindennapi kötelezettségvállalásaink iránt.

Ne vígy minket a kísértésbe. A kísértésbe, hogy visszatekintsünk, hogy rossz irányba tekintsünk, hogy szembeszegüljünk a Lélekkel, hogy elpiruljunk Miattad, Mesterünk miatt, amikor ki vagyunk téve az emberek ítélkező bírálásának, a divatnak, az ideológiáknak; amikor a hatalmasok hízelgése csábít; amikor szembesülünk a lelkiismeretünkkel.

Szabadíts meg a gonosztól. Soha ne kételkedjünk abban, hogy mindenek ellenére Te vagy az egyetlen, aki irányítja a világ történetét; soha ne vonjuk kétségbe, hogy valóban Te vagy az, aki azt akarja, hogy nevelőként teljes elköteleződjünk az iránt, hogy megszabadítsuk a fiatalokat a kétségbeeséstől és mindattól, ami börtönbe zárja őket.

Szabadíts meg attól a kimondhatatlan gonosztól, hogy örökre távol maradjunk a Te arcodtól. Ezért teljes szívből azért imádkozunk, hogy küldd el nekünk a Szentlelket, hogy meggyógyítsa a test, a szív és a lélek sebeit, és mindig új reményt ébresszen bennünk, hogy örömmel végezzük azt a küldetést, amit Don Bosco Atyánk nyitott meg előttünk.
ÁMEN!

Hatvan év hűség

Hatvan éve szentelték pappá Halász István atyát, a legidősebb magyar szalézit

1960. február 11-én Torinóban, a szalézi rend központjában az ötvenhárom szentelendő között volt négy magyar is, akik a szétszóratás idején külföldre kényszerültek távozni, hogy befejezhessék tanulmányaikat és megvalósíthassák hivatásukat: szalézi szerzetes papok legyenek. A négy együtt szentelt magyar szalézi közül ma már csak ketten élnek, Halász István atya Magyarországon, Csizmazia Ernő atya pedig Ausztriában.

Halász István atya Újpesten született ötgyermekes családban. Ott ismerkedett meg a szaléziakkal és találkozott később Sándor Istvánnal is. Első fogadalmát 1948. augusztus 16-án tette le. A szétszóratás után a váci szemináriumba fogadták be, majd amikor onnan is menni kellett, az Orion gyárban dolgozott, végül sikerült kijutnia Olaszországba. Örökfogadalmát 1957. december 31-én tette le, 1960. február 11-én szentelték pappá Torinóban. A mise reggel 7-kor kezdődött és eltartott vagy 11 óráig. Az akkori bíboros, Maurilio Fossati szentelte őket a torinói Segítő Szűz Mária-bazilikában. Sorsuk különbözőképpen alakult.

Halász atya Olaszországban, Anconában, Terniben, majd Ortonában szolgált. Megtanult olaszul, megszerette a tengert. Ezekre az évekre nagyon szívesen emlékezik vissza, mint papi, szerzetesi életének legszebb éveire. A nyári hónapokat a gyerekekkel az oratóriumból leginkább a közeli tengerparton töltötték játékkal, szórakozással, fürdéssel, év közben viszont sokat foglalkoztak velük, segítettek nekik tanulni és különböző szakköröket szerveztek, ahol megmutathatták képességeiket.

Az újraindulásokor a rendfőnök István atyát visszaküldte Magyarországra, ahol derekasan kivette részét a tartomány újjáépítésében, a balassagyarmati ház felvirágoztatásán dolgozott. 1992-ben megtörtént a ház újraalapítása és a lelkészség plébániai rangra emelése. Halász István atya tíz évig szolgált Balassagyarmaton, felújíttatta a rendházat, majd az oratóriumot is, megalapította az *Életerő* című egyházközségi újságot.

Később volt igazgató Péliföldszentkereszten, majd Szombathelyen is. Mindenhol jó szívvel emlékeznek rá. 2008-ban ismét Péliföldszentkeresztre került. „Nem nyugdíjba, mert a szerzeteseknél nincs nyugdíj!” - hangoztatja.

Halász István atya a legidősebb magyar szalézi, a 92. életévét tapossa. Jelenleg a nyergesújfalui Szent Mihály Idősgondozó Központ lakója, ahol sokszor látogatják rendtársai, ismerősei. Saját bevallása szerint sosem unatkozik, amennyire ereje és egészsége engedi, igyekszik aktív életet élni, imádságban hordozza rendtársait, a munkatársakat, a Magyar Szalézi Tartomány jövőjét. Az otthon lakói sokszor látják rózsafüzérrel a kezében sétálni a folyosón, vagy a parkban, és ha valakinek gyónni támadna kedve, azt készségesen meghallgatja.

Hálát adunk érte Istennek!

1959-ben Rómában
Csizmazia Ernő, Halász István
és a már elhunyt Both Ferenc

Bosco Szent János Ifjúsági Nevelési és Oktatási Alapítvány
OTP bankszámlaszám: 11784009-21401080
Adószám:
19673752-1-41
1%

Díjeső a 2020-as tartományi Don Bosco ünnepen

2020-ban olyanok kapták a díjakat, akik különféle módon részesei voltak Boldog Sándor István életútjának és tanúságtételeikkel aktív részt vállaltak vértanú rendtársunk boldoggá avatásának megvalósulásában. Sándor István személyéről, hitéről tett bátor és hiteles tanúságtételük előmozdította a boldoggá avatást, és Boldogunk hiteles megismerését a Szalézi Családban.

Don Bosco-díj

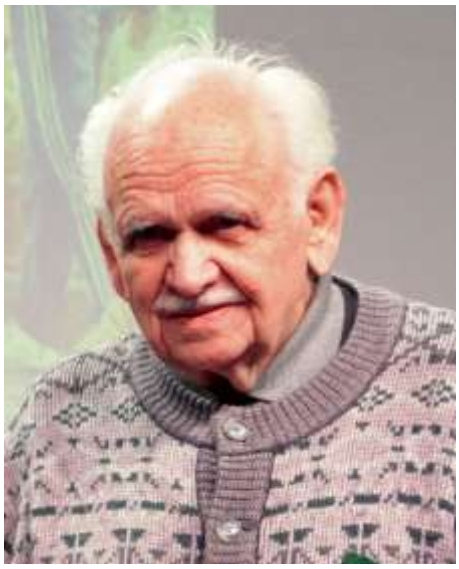

Hollai Ferenc

A munkásfiatalok, inasok támogatására alakult szociális segítő szervezet, a Katolikus Iparos- és Munkásifjak Országos Egyesületének (KIOE) titkára volt. Ebben a minőségében ismerkedett meg Sándor István szalézi szerzetessel, aki Rákospalotán vezetett KIOE-csoportot. Tevékenységéért, hitbéli kitartásáért a pártállami rendszer folyamatosan zaklatta, kihallgatta. A KIOE 1952. augusztus 29-én letartóztatott és szervezkedés bűntette miatt tíz évre ítélt főtitkáráról, Ikvay László atyáról ő írta és adta ki a legteljesebb életrajzot.

A 97. életévében lévő, nyolcgyermekes édesapa, Hollai Ferenc mögött hűséges, kitartó élet áll. Legutóbb Mindszenty-emlékéremmel jutalmazták. Francia és német nyelvű teológiai műveket fordított és saját magát „csak” egyszerű melósnak nevezi.

Pokorni János

Sándor István vértanú szalézi szerzetes cellatársa az államvédelem börtönében. Amikor letartóztatták 1952 augusztusában, 23 éves és ifjú házas volt. A szalézi szerzetesekkel együtt ítélték el a népi demokrácia megdöntésére irányuló összeesküvésért. 12 évet kapott.

Sándor István boldoggá avatási folyamatának koronatanúja volt. Az elsőfokú tárgyalásig egy cellába zárták őket a budai Fő utcai börtönben. Az utolsó volt, aki „szabadon” beszélhetett és együtt imádkozhatott Sándor Istvánnal.

Karaszek Ernő

Fűszeres-segéd, a Sándor István vezette rákospalotai KIOE-csoport tagja. A 12 fiú egyike, akit Sándor István kihallgatásai során többször név szerint említettek, aki a klerikális reakció közlegényévé vált az államvédelmi akták szerint. Valójában, akiért Sándor István a fogadalmához hűen az illegalitásban is dolgozott. Megismerte az ÁVH kihallgató szobáit. A diktatúra koncepciójában a néphadseregen belül végzett bomlasztó tevékenységet Sándor István utasítására. Huszonéves tüzértizedes volt, amikor ezt ráfogták.

Boldog Sándor István-díj

Dr. B. Varga Judit
történész, muzeológus

A szaléziak magyarországi letelepedésének századik évfordulóját 2013-ban ünnepeltük országszerte.
A centenáriumi év programjainak megtervezésében és lebonyolításában Judit vezető szerepet játszott. Az általa összeállított a „Jókedv rendje – szaléziak" kiállítás a budai várból, a fiataloknak szánt, dobozos interaktív kiállítás pedig Nyergesújfaluról indulva járta be az ország sok városát. Szervezte és vezette a centenáriumi évben a katolikus iskolásoknak kiírt országos vetélkedőt. Sándor István életútjának történészi feldolgozásával az egész szalézi világnak nagy szolgálatot tett.
Kutatásainak eredményét két könyvből ismerhetjük meg. Mindig fontos volt számára, hogy Sándor István példája érthető, befogadható módon jusson el a fiatalokhoz. Jól mutatja ezt a sok beérkezett kitűnő pályamunka a „Bőrönd kiállításra", amit 2014-ben a Don Bosco ünnepen az Óbudai Kulturális Központban be is mutattunk. Jelenleg a Terror Háza Múzeumban dolgozik. A kiállításokkal, előadásokkal, vetélkedőkkel, könyveivel kiváló ifjúságnevelő munkát végzett. A díjjal ezt szeretnénk megköszönni a további közös munka reményében.

Borbás Ferencné Márta
szalézi munkatárs

A Clarisseum Szent István Király Plébánia közösségének tagja. Bíró Lóránt atya készítette fel 2011-ben a szalézi munkatársi egyesületi életre, majd miután ígéretet tett, a munkatársi közösség meghatározó tagja lett. Szervezi a munkatársi és a plébániai feladatokat, és ezekben tevékenyen részt vesz. Segítségére van az atyánknak az oratóriumban is. Évek óta irányítja – heti rendszerességgel – a templom és környékének takarítását, a ministráns ruhák és terítők tisztántartását, és ebbe bevonja a hívő közösséget is. Egyre többen látogatják Boldog Sándor István emlékhelyét, akiknek elmondja élettörténetét. Kiveszi részét a rászorulók, a betegek támogatásában és látogatásában is. Néhányan úgy látják, hogy Márta túl sokat vállal, de a válasza: „A Jóisten mindenkire annyi terhet ró, amennyit elbír."
2016-ban „Zarándoklat Don Bosco nyomában" címmel részletes, plakátokkal ábrázolt beszámolót készített a torinói zarándoklatról. Példát mutat az olyan lelki közösség kialakításában, ahol mindenki megtalálja a maga helyét és képviseli a szalézi értékrendet.

Savio Domonkos-díj

Szlávik Adél
a Szalézi Ifjúsági Mozgalom irodavezetője

A nyergesújfalui szalézi középiskola diákja volt, itt ismerkedett meg az oratórium világával és lett animátor. Az iskolában három éven át a diákönkormányzat elnöke, Morus Tamás díjas. Bekapcsolódott a tartományi életbe, az ifjúsági élet szervezésébe. Az érettségi szünetben végig segítette a Don Bosco ereklye magyarországi útját. Aktívan részt vett a centenáriumi események és a boldoggá avatás előkészítésében és lebonyolításában. Több mint négy éve vezeti a Szalézi Ifjúsági Mozgalom irodáját. A Szalim nevében kapcsolatot tart a püspökkar ifjúsági irodájával és a nemzetközi szalézi ifjúsági mozgalom felelőseivel. Képvisel, szervez, egyeztet, pályázik, legyen szó lelkigyakorlatról, nyári táborokról vagy animátor eseményekről. Szolgálatával nagyban hozzájárult a magyarországi Szalézi Ifjúsági Mozgalom megerősödéséhez, valamint külföldi és hazai elismertségéhez.
A díjjal köszönjük meg eddigi áldozatos tevékenységét, és bízunk a további közös és sikeres munkában.

Kurdi Kata
a nyergesújfalui oratórium animátora

Díjazottunk 2011-ben kezdte meg tanulmányait a Zafféry Károly Szalézi Középiskolában, ahol rögtön csatlakozott a szalézi animátor közösséghez. Az önkénteskedés mellett aktív tagja volt az iskola színjátszó körének. Érettségi után sem hagyta abba a szalézi animátori munkát, oszlopos tagja maradt a csoportnak főiskolai tanulmányai mellett is. Rendszeresen meglátogatja, és programokat szervez az esztergomi leánynevelő intézet bentlakóinak. A nyári oratóriumok egyik főszervezője a szalézi atyák, munkatársak mellett. Mindig számíthatunk rá az országos események szervezésében. Az animációs csoport tagja volt Sándor István boldoggá avatása után a körcsarnokban. Szalézi Szent Ferencről tartott főelőadást a 2014-es szombathelyi szalézi animátortalálkozón. A PartFesztiválon, BoscoFeszten és a STÉG fesztiválon is főszervezőként volt jelen. Jelenlétére mindig számíthatunk a lelki hétvégéken és az animátortalálkozókon is. Példaként áll animátortársai előtt, hitéletével és Don Bosco iránti elköteleződésével.

Beszámoló

Lengyel Erzsébet SC

Átadták a Gerecse Natúrpark Látogatóközpontot

Péliföldszentkereszten december 13-án kora délután számos egyházi és polgári személy jelenlétében hivatalosan átadták a Gerecse Natúrpark Látogatóközpontot.

A helyszínen Szekér Zoltán, a Dorog és Térsége Turizmus Egyesület elnöke köszöntötte a vendégeket, majd Ábahám Béla atya rövid bevezetőjében megköszönte mindazok imáit, támogatását és ténykedését, akik ötletgazdaként, a pénzügyi háttér megteremtésében, tervezőként, kivitelezőként közreműködtek a látogatóközpont megvalósításában.

Hangsúlyozta, hogy a szaléziaknak, akik az ifjúság nevelésével foglalkoznak, kiemelten kell kezelniük a teremtett világ védelmét, elkötelezettséggel, de tiszta fejjel és nyitott szívvel kell tenni érte – ebben erősíti meg őket Ferenc pápa *Laudato si'* kezdetű enciklikája, ami megadta a kellő tanítást és útmutatást arra, hogy mit is kell tenni. Megvolt a keret – a látogatóközpont, a tartalom, és azt szerették volna, hogy valahogy ez térben és időben megvalósuljon, hogy az ifjúságot szolgálhassa.

A vendégeket üdvözölte Gadácsi Péter intézményvezető is, aki szerint idővel be tudják bizonyítani, hogy van igény a látogatóközpontra, ami a környék egyik fontos turisztikai látványossága lehet.

Schanda Tamás államtitkár beszédében hangoztatta: a klímavédelem területén nem jelmondatokra és hisztériára van szükség, hanem tettekre, mint amilyen a most elkészült épületegyüttes.

Völner Pál felidézte, hogy a Gerecse Natúrpark Látogatóközpontot 2013-ban kezdték el tervezni, 2018 nyarán tették le az alapkövét. A 370 négyzetméteres létesítményben a Gerecse szépségeit, értékeit mutatják be, kiállítóteret, előadóteret, interaktív foglalkoztatót és ajándékboltot alakítottak ki. A beruházást a Szalézi Lelkigyakorlatos Ház valósította meg 214 millió forint európai uniós pályázati forrás segítségével.

Ezt követően Ábrahám Béla atya megáldotta az épületet, a vendégekkel közösen átvágták a nemzeti színű szalagot és átadták a létesítményt.

„Fantasztikusan szép lett a Gerecse Natúrpark Látogatóközpontunk! Az Által-ér Szövetségünk 7 évvel ezelőtti kezdeményezésére, a szalézi közösséggel közösen megvalósult találkozó hely csodálatos kiállítást mutat be a teremtés csodájáról, benne a Gerecséről!" – írta Michl József , Tata polgármestere, a Gerecse Natúrpark elnöke közösségi oldalán.

Sárvári Miklós SC

Szalézi munkatársi formációfelelősök találkozója

Hagyomány, hogy a munkatársak január első hétvégéjén tartják a formációfelelősök találkozóját Óbudán. Január 4-én majdnem az összes szalézi központból eljöttek a formációfelelősök, csoportvezetők és küldöttek, hogy a munkatársi csoportok folyamatos képzéséhez új szempontokkal ismerkedjenek meg. Ez alkalommal P. Andrásfalvy János tartományfőnök és P. Kirner Zoltán osztották meg gondolataikat a résztvevőkkel, és beszéltek Don Bosco munkatársakkal kapcsolatos tervének fejlődéséről. Végül a tartományi formációfelelős, Sárvári Miklós osztotta meg gondolatait Don Boscóról az *Oratóriumi emlékiratok* kapcsán.

A tartományfőnök bevezetőjében elmondta, hogy Don Bosco művének kiteljesítéséhez szerzeteseket és laikusokat egyaránt meghívott, ez a Szalézi Család. A februárban kezdődő 28. Egyetemes Káptalan egyik kulcstémája lesz az „Együtt a világiakkal a küldetés és a formáció útjain” gondolat. A Káptalan munkája során a Szalézi Család egyes ágai közötti kapcsolatok bővítésére, és az együttműködés új módjaira is ajánlásokat tesz, amire nagy várakozással tekintünk. Mi, szaléziak aggodalommal figyeljük és tapasztaljuk, hogy a számítógépek és okostelefonok már szinte teljesen lefoglalják sok fiatal idejét és gondolatait. Így egyre kevesebb idő jut a személyes találkozásokra és beszélgetésekre – mutatott rá János atya. A szaléziak nem utasítják el az eszközöket, de azon dolgoznak, hogy az okostelefonokat rendeltetésüknek megfelelő helyen és időben használják. El kell érni, hogy a család és a közösségek újra előtérbe kerüljenek. Sok a feladat. Az együttmunkálkodás igazi, hatalmas, közös élmény, ezt tovább kell adni – hangsúlyozta. – Olyan erőforrás, amit erőteljesen kell fejleszteni és még jobban használni. Don Bosco egy családba hívott meg minket, melynek szépségét és erejét teljes mértékben ki kell használni a fiatalok javára. Ezután röviden bemutatta a 2020. év strennáját, amelynek jelmondata „jó keresztény, becsületes állampolgár”. Rámutatott, hogy az alapító „Miatyánk politikáját” kell alkalmazni és fölcsillantani az összefogás lehetőségét, hogy megvalósuljon Isten országa a földön. Beszédében a tartományfőnök hangsúlyozta, hogy munkánkhoz élni kell az ima erejével. Egyszerűen imádkozzunk – hiszen a szalézi gyakorlatban a vidám, nem túl hosszú, de elmélyült imádságot helyezik előtérbe – amelyhez könnyen csatlakozhatnak a fiatalok. Végül felhívta a figyelmet a közelgő programokra, amelyek módot adnak a közös öröm megélésére is.

Kirner Zoltán atya, aki Rómában a Pápai Szalézi Egyetemen végez tanulmányokat, Bosco Szent János szalézi munkatársakkal kapcsolatos elképzelésének fejlődéséről beszélt. Utalt első beszédére, amelyet 1878. május 16-án tartott a valdoccói Szalézi Szent Ferenc-templomban. A beszédet áthatotta a személyes, mély, alázatos atyai szeretet, hiszen jól tudta, hogy a világi munkatársak nélkül a Szalézi Társaság nem tudna eredményesen dolgozni az ifjúság megmentésén. Jelenlétük a gyerekek között, szaktudásuk és anyagi támogatásuk teremtette meg a hátterét, hogy a szalézi mű fejlődhessen és világméretűvé terebélyesedjen. Zoltán atya hangsúlyozta, hogy maga Don Bosco 74 konferenciát tartott a munkatársak szerepének fontosságáról, akik megjelenítik a szalézi karizmát a világban. Olyan laikusok, akik eredményesen együtt dolgoznak a szalézi szerzetesekkel és nővérekkel. Ezen kívül a munkatársak anyagilag támogatták a papi, szerzetesi hivatásokat és biztosították az imahátteret. Zoltán atya külön kiemelte a munkatársak személyes jelenlétének fontosságát a gyerekek között, szorgalmazta a részvételt a közösségi alkalmakon, hiszen a személyes jelenlétből fakad minden emberi kapcsolat és bizalom, ezért ott kell lenni a fiatalok között. Ha csak egy fiatalnak is változtatunk az életén, egy jövőbeli család életén változtatunk – buzdította a munkatársakat.

Sárvári Miklós az *Oratóriumi emlékiratok* kapcsán osztotta meg gondolatait a résztvevőkkel. Kiemelte Don Bosco élete első szakaszának egyes dátumait és annak fontosságát, hogy az események mellett azokat a személyeket is megismerjük, akikkel fiatal papként kapcsolatban állt és hatással voltak életének, hivatásának alakulására. Erre az egyik legértékesebb forrás az Oratóriumi emlékiratok, amelynek átelmélkedése, elemzése elmélyíti a munkatársak szalézi hivatását. Ezért ajánlotta, hogy építsék be a csoportok képzésébe a szalézi hagyatéknak ezt az értékes részét.

A találkozó végén a munkatársak, szerzetesek és nővérek beszélgetéseikben megélték a találkozás örömét és a Szalézi Család erejét, amelyben megerősödve tértek vissza közösségeikhez.

Pintér Piroska

General Assembly — Sevilla

Az európai és közel-keleti Szalézi Ifjúsági Mozgalom 5. Közgyűlése

Az európai és közel-keleti Szalézi Ifjúsági Mozgalom minden évben megrendezi közgyűlését, legutóbb, immár tizenötödik alkalommal 2019. november 22–24. között, a spanyolországi Sanlucar La Mayor szalézi házban, Sevilla közelében. A találkozón Magyarországról a Szalézi Ifjúsági Mozgalom felelőse, Gamoń Ewa FMA, a SZALIM irodavezetője, Szlávik Adél és Pintér Piroska, szalézi animátor vett részt.

A találkozó fő témája Ferenc pápa „Christus vivit" kezdetű apostoli buzdításának megértése és annak átültetése volt a gyakorlatba a pasztorális munka során, amelyben Fabio Attard SDB és Runita Borja FMA, a két rend ifjúságpasztorációs felelősei segítettek elmélyedni. Ezen túl nagy szerepe volt a hétvége során a saját tapasztalatok megosztásának: minden ország lehetőséget kapott arra, hogy beszámoljon saját élményeiről egy-egy program kapcsán, vagy hirdessen egy soron következőt. Ennek célja, hogy az országok tanulhassanak egymástól, illetve, hogy mint a Szalézi Család tagjai, beleláthassanak abba a munkába, ami sok esetben a földrajzi és nyelvi korlátok miatt nem kerül a látóterükbe. A magyar csapat bemutatta a 2020-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus keretén belül megrendezésre kerülő Szalézi Napot, amelyre minden szalézi helyről várják a jelentkezőket.

A magyar küldöttség: Pintér Piroska, Gamon Ewa FMA

A közgyűlésen a tervezés is szerepet kapott, amelynek fókuszában a 2021-es Confronto állt, illetve a következő közgyűlés helyszínére is fény derült: a napsütéses Málta.

Természetesen a közös imádságok, szentmisék és a szórakozás sem maradhatott el, hiszen ezek a szalézi lelkiség fontos elemei, így a szombat esti program Sevillában folytatódott, ahol közös szentmise, vacsora, zene, tánc és városnézés volt a program.

A fiatalok szolgálatához elengedhetetlen egy jó kötény!

A közgyűlés résztvevői

Az utolsó nap pedig a hálaadásé és a könnyes búcsúé volt. Ezután a találkozó után mindenki új lendülettel és színes élményekkel tért haza, ahol folytatódhat a munka a fiatalok javára, amelyet Don Bosco atyánk kezdett el.

Szalim OLDAL

Szalézi Ifjúsági Mozgalom

„Ne fáradjatok bele a jóba. Isten mindig velünk lesz.” *(Don Bosco)*

SZALIM KÖSZÖNTŐ

Kedves Fiatalok!

Képzeljétek, itt a Fülöp-szigeteken, ahol jelenleg tanulok, találkoztam a híres brazil focista, Ronaldinho hasonmásával! Ennek a fiúnak a története jutott eszembe Don Bosco mottójáról, amely azóta is minden szalézi nevelő vágya: hogy a fiatalok „jó keresztények és becsületes állampolgárok” legyenek. Ezt választotta rendfőnök atyánk is az idei év strennájának (jelmondatának).

Rey jelenleg 24 éves, és kicsi korában utcagyerekként került egy itteni szalézi intézménybe. Hányattatott sorsa miatt eleinte sok probléma volt vele, de – hála a családias környezetnek – szépen lassan beilleszkedett. Miután évek múlva – már felnőttként – elhagyta az intézményt, tisztelettudó, szorgalmas és megbízható fiatalnak ismertem meg. Számomra példaértékű, hogy azóta sem felejtette el, hogy honnan jött. Jelenleg munkája mellett önkénteseként minden vasárnap fociedzést tart a szegény fiataloknak egy szalézi plébánián, mert szeretne visszaadni valamit abból, amit a nevelőkön keresztül a Jóistennek köszönhet.

Az ő példája buzdítson minket arra, hogy hálát adjunk mindazokért, akik segítettek jobb emberré válni és a Jóistenhez közelebb kerülni. Törekedjünk arra, hogy mi is támogassunk ebben másokat!

Szeretettel imádkozom értetek innen a „világ másik feléről”:

Áron SDB testvér

TÖPRENGŐ

Az alábbi sorokban egy idézetet rejtettünk el. Találd ki, mi lehet az, és azt is, kitől származik! Ha megvan, küldd el a megfejtést a toprengo@szalim.hu címre 2020. május 24-ig!

„Ez [illegible] lehet [illegible] mint egy hordó [illegible].”

JÓÉJSZAKÁT

Nagyböjtben, húsvét ünnepe felé haladva, mindig elhatározunk valamit, megfogadunk valamit, lemondunk valamiről, ami abban segít minket, hogy közelebb kerüljünk az Istenhez. Ahhoz, hogy a jó elhatározásunk tényleg hasznos legyen lelki fejlődésünkhöz, végig kell gondolni három dolgot. Az első, hogy hol vagyok most, azaz milyen a lelki életem. Vannak nehézségeim? Nehéz imádkozni?

A második, az úti cél, hová szeretnék érkezni, mi a célja az életemnek, a törekvéseimnek, a küzdelmeimnek.

És a harmadik pedig a konkrét lépések, amelyek segítenek ahhoz, hogy elérjem a célomat.

Egy biztos, hogy ahhoz, hogy mindezt végig gondoljuk, szükségünk van csöndre. Olyan pillanatokra, amikor kicsit elzárkózunk a világ zajától, és csak és kizárólag Istenre koncentrálunk. Ahogy az egyik tanárom mondta: „Ha becsukjuk szemünket, mindent világosabban látunk.” Abban a csöndben fogjuk meghallani az Ő hangját, azt, hogy mit kér tőlünk, hogy mi a terve velünk. Nem kell félnünk attól a csöndtől. Biztos, hogy az elején szokatlan is lesz, de az igazi „énemet” és az igazi helyemet a világban ahova Isten hív, ott sikerül majd megtalálnom.

Szép időszak a nagyböjt, mert ezek a kis tettek által, valóban közelebb kerülünk Istenhez, és sikerül megélnünk belső, őszinte örömmel Húsvét Szent Ünnepét, de még ennél is jobb, ha ezeket a jó szokásainkat és a vágyakozásunkat Isten felé megőrizzük az év más napjain is, mert akkor garantáltan boldog életünk lesz, hiszen az Istennel élt élet a legjobb és legboldogabb élet. Tapasztalatból mondom!!!

Tóth Domonkos SDB

Beszámoló

Rácz Zs. Enikő SC

Susanna from Hungary

A Szalézi Család Lelkiségi Napjai

Év elején az a nagy öröm ért, hogy én képviselhettem a magyar Szalézi Családot Torinóban a 38. alkalommal megrendezett lelkiségi napokon. Nagy izgalommal és várakozással indultam útnak, mert tudtam, hogy rengeteg élményben lesz részem, nagyon sok emberrel fogok találkozni, de mégis, amikor felemelkedett a repülőgép, azt kiáltottam magamban: „Megyek hozzád, Don Bosco!”

A legnagyobb megtapasztalás talán az volt, hogy milyen hatalmas is a Szalézi Család. Bár tudtam, hogy számszerűen 32 ága van és jelen van szerte az egész világon, de teljesen más ezt személyesen, közelről megtapasztalni. A regisztrációnál mindenki kapott egy badge tartót, amit kérték is, hogy hordjunk a nyakunkban, mert ezen volt a nevünk, hogy a „család” melyik ágához tartozunk és hogy honnan jöttünk. Nagyon hasznos volt ez nekem, mert amikor valakivel elkezdtem beszélgetni, rögtön a nevén tudtam szólítani. Az ismerkedés első lépéseit az is megkönnyítette, hogy aki ránézett a kártyámra, egyből tudta, hogy a szalézi munkatársakhoz (SSCC – Salesian Cooperator) tartozom és Budapestről jöttem. (Az Enikőt nagyvonalúan lehagyták a kártya nyomtatásáról.)

Számomra rendkívül inspiráló volt, hogy a négy nap alatt beszélgettem japán, venezuelai, patagóniai, indiai, filippínó, kanadai, nigériai és számos európai emberrel. Mivel egyedül voltam magyar és senkit nem ismertem, az egyedüllét elszigeteltségéből csak a barátkozással tudtam kitörni. Bevallom, nem mindig volt könnyű, mert bár az angolt világnyelvnek tartjuk, a Szalézi Család közös nyelve leginkább az olasz, amivel én sajnos nem bírok. (Bár ezek után nagyon elkezdtem rajta gondolkodni, hogy neki kéne állni olasz nyelvet tanulni.)

Valdoccóban a szaléziaknak nagy területük van, sok-sok épülettel, köztük egy nagy színházterem is, ahol a programok nagy része zajlott. 350 ember töltötte meg a termet, nagy színpad, hangosítás, kamerák, fotósok, mindez lenyűgöző volt számomra. A tolmácsoláshoz egy Patagonia nevű APP-ot kellett letölteni a telefonunkra, és azon tudtam kiválasztani az angolt. Az ötlet nagyon kiváló, de az olaszul folyó események a színpadon olyan hangosak voltak, hogy sokszor nagyon nehezen vagy alig hallottam a tolmácsot.

A program végig nagyon sűrű volt. Nagyon tetszett, hogy az elején azokat köszöntötték, akik több mint 12 órát repültek, ahhoz hogy ott legyenek. Voltak szép számmal! A rendfőnök, Don Ángel Artime bemutatta a 2020-as strennát, „Jó keresztények és becsületes állampolgárok” címmel és az erről készült filmet is megtekinthettük. Sok tanúságtétel is volt, köztük egy szalézi atya és két munkatársa Aleppóból (Szíria). Nagyon megrendítő volt őket hallgatni. Két fiatal, akik elmenekülhettek volna a háború miatt, de a problémák ellenére ők maradtak és megpróbálnak normális életet élni, nem normális körülmények között. Elmondták, hogy élni a hétköznapi életet, vigyázni a

szavainkra, kedvesnek maradni minden szörnyűség ellenére a legfontosabb. Az animátorok közül többeket megöltek, a templomok, házak romokban. De mégis van közösségük, együtt vannak, mert nem lehetünk jó keresztények egyedül, egyedül hibákat követünk el. Az ő tanúságtételük végén a rendfőnök azt kérte, hogy kapcsoljuk fel az elemlámpát a mobiltelefonjainkon, csak ezek világítottak a teremben, és együtt kiabáltuk, hogy: „Szaléziak Szíriáért!”

A többi tanúságtételben a szalézi munkatársak, volt növendékek arra bíztattak, hogy a fiatalok vegyenek részt a politikában. Először kicsiben (pl. diákönkormányzat, helyi szervezetek), mert nincsenek keresztények a demokráciában, és ez baj. Meg kell tanítani őket elköteleződni, részt venni a vezetésben, ez a mi feladatunk. Sokszor félünk beszélni Krisztusról, pedig fel kell tennünk a kérdést: „Mit tenne Jézus itt és most?” Nagy kihívás részt venni a politikában, de kritizálni kell a környezetet és pozitív irányba változtatni.

Az is elhangzott, hogy a fiataloknak nincsenek álmaik, elképzelésük a jövőről, amiben szintén nekünk kell segíteni őket, motiválni, utat mutatni. Magyarázni a történéseket, ami körülvesz minket, lefordítani nekik, hogy értsék. Nagyon sok szülő rengeteget dolgozik, nincs idejük a gyerekeikre. A szaléziaknak fő feladatuk, hogy meghallgassák a gyerekeket, fiatalokat.

Mivel a kis csoportok nyelvek szerint lettek beosztva, így ott nem volt gondom. Nagyon érdekes és értékes emberekkel ke-

rültem össze, bemutatom őket: *Silvio Roggia SDB* volt a csoportvezetőnk, aki az angol fordító is volt a színházteremben, és nem mellesleg ismeri Emmanuel testvért, mert korábban misszionárius szolgálatot teljesített Ghánában. *Magdalene Synnah FMA,* aki Tunéziában szolgál, a fővárostól 200 km-re, 8 nővérrel együtt egy iskolában tanítanak. Hosszú évekbe telt, mire ki tudtak tenni egy képet Don Boscóról, akit csak mint egy jó nevelőt emlegethetnek. A Miatyánk imádságot is feltette a falra a nővér, de azt levetették. Kápolnájukba senki nem mehet be rajtuk kívül, teljesen elzárt hely. Az iskola 100% muszlim, az arab mellett a francia a használt nyelvük, azon kommunikálnak a gyerekekkel. *Maliglig Maria Junifer* a Fülöp-szigeteken él, az ADMA (The Association of Mary Help of Christians) ághoz tartozik, ami szintén Don Bosco saját alapítása, nincsenek jelen Magyarországon. Mivel a templom, ahova Junifer jár, közel van a szemináriumhoz, ahol Áron és Gábor testvér tanulnak, így tudtam nekik egy kis ajándékot is küldeni. (Amúgy azért Junifer, mert júniusban született, nem az amerikai név módosulása.)
A csoport két tagja Belgiumból érkezett *Carine Daisy Bertha D'hondt SSCC* és *Ann Meyvisch FMA*. Ahogy megtudták, hogy magyar vagyok, egyből rákérdeztek Hecke atyára, és egyből volt közös témánk. *Bridgit Mary Woods* és *Brenda Byrne* két idősebb FMA nővér Nagy-Britanniából. Igyekeztem mindig velük reggelizni, mert nagyon megnyugtató volt, hogy ők mindent értettek, amit mondtam. Egyik alkalommal *Ivo Coelho SDB* (Róma/India) atya is csatlakozott hozzánk, ő pedig Claudius atyát ismeri. Viccen kívül, kicsit olyan volt, mintha a Facebookon lapozgatnánk a közös ismerősök között, csak élőben. És ez így még inkább közösségi volt, ráadásul valós is.
Az étkezések alkalmai is ragyogó lehetőséget kínáltak a beszélgetésre, ismerkedésre: körülülni az asztalt még mindig a legősibb emberi közösségi forma. A szentmiséken a sok nyelv, a nemzetközi jelenlét, a 32 szalézi ág miatt Pál első korinthusi levelének egy gondolata jár a fejemben*: „A kegyelmi adományok különfélék ugyan, de a Lélek ugyanaz. A szolgálatok is különfélék, de az Úr ugyanaz."* (1Kor 12,4–6)
Azt remélem, hogy ezt a sok élményt, megtapasztalást sikerül feldolgozni, beépíteni, életté váltani magam s mások számára egyaránt.
Képek és további info: https://salesianfamilydays.com/ – a cím senkit ne tévesszen meg, minden olaszul van.

Aktuális

Megkezdődött a 28. Egyetemes Káptalan

Február 16-án megkezdődött a szalézi rend 28. Egyetemes Káptalanja (28..EK): a rend egységének fő jele annak sokféleségében, testvéri találkozó, amely során a szaléziak közösen gondolkodnak, az a testület, amely a Társaság legfelsőbb hatalmát birtokolja.
A szalézi rend történetének első Egyetemes Káptalanján, amely 1877-ben Lanzo Torinesében zajlott Don Bosco elnökletével, 23 ember vett részt. A 28. Egyetemes Káptalanra érkezők száma megsokszorozódott: 242 káptalani tag jött el Torinóba, a rend valdoccói Anyaházába az egész világból, hogy megválaszolják a káptalan vezérelvű kérdését: „Milyen szaléziakra van szüksége a mai fiataloknak?" Tekintettel az esemény fontosságára, nagy erőfeszítéseket kell tenni a messzemenő és hatékony kommunikáció elérése érdekében.
A tevékenységek február 16-án, vasárnap kezdődtek 18.30-kor, az Eucharisztia ünneplésével a torinói Segítő Szűz Mária -bazilikában, amelyen Ángel Fernández Artime rendfőnök elnökölt, és amit élőben közvetítettek az ANS Facebook oldalán és az sdb.org weboldalon.
Az Egyetemes Káptalan 62 év után tért vissza Valdoccóba. A káptalan tagjai a 7 régiót képviselik, amelyekre a rend fel van osztva, tagjai 66 nemzethez tartoznak, és missziójuk céljából több mint 130 országban vannak jelen. Az első héten a káptalan munkája elsősorban a rendfőnök és tanácsa jelentéseinek meghallgatásáról szól a kongregáció állapotáról és az ezzel kapcsolatos reflexiókra, valamint az észlelési légkör megteremtésére koncentrál.
A következő hetekben a Tömegtájékoztatási Osztály hatalmas kommunikációs apparátusának köszönhetően mindazok, akik fizikailag nem lehetnek jelen Valdoccóban, folyamatosan friss híreket kaphatnak a történésekről:
– az ANS honlapján napi jelentés lesz a 28..EK tevékenységeiről, valamint interjúk a káptalan tagjaival és betekintés a közgyűlés konkrét kérdéseiről. Aki nem szeretne egyetlen hírt sem kihagyni, föliratkozhat a hírlevélre;
– az sdb.org oldalon hivatalos dokumentumokat és jelentéseket, valamint fényképeket közölnek majd a 28..EK különböző napjairól;
– az ANS közösségi oldalain (Facebook, Twitter, Instagram, Flickr és ANSChannel a YouTube-on) megosztják az audiovizuális anyagokat, a rövid üzeneteket és az interjúkat.
Ezen együttes rendszer és más kezdeményezések révén, amelyeket a munka folyamatában aktiválnak, a rend nemcsak tájékoztatni akarja a szaléziakat és a küldetésben velük együtt dolgozó munkatársakat a 28.EK előrehaladásáról, hanem ösztönözni a párbeszédet a tartományokban és a közösségekben, valamint a közös gondolkodást globális szinten.
A Szent Istvánról elnevezett Magyar Szalézi Tartományt a 28. Egyetemes Káptalanon Andrásfalvy János tartományfőnök atya és vikáriusa, Vitális Gábor atya képviselik.

Andrásfalvy János tartományfőnök, Varga Mihály pénzügyminiszter, Barna Gábor, a Mester Építő Kft. ügyvezetője és Ábrahám Béla korábbi tartományfőnök elhelyezki az alapkövet

Építkezés

Alapkőletétel Óbudán

Az új óbudai tartományfőnökség és az új oratórium alapkövét február 10-én délután tették le Varga Mihály pénzügyminiszter, Andrásfalvy János tartományfőnök és Ábrahám Béla előző tartományfőnök közreműködésével.

Varga Mihály az ünnepségen kiemelte: a kormány természetes szövetségeseként tekint az egyházakra, és kiemelt feladatának tartja támogatásukat, hogy közfeladataikat és közösségépítő szolgálatukat minél jobb feltételek között láthassák el. A kormány nagyra értékeli a szalézi rend pedagógiai hagyományait és azt a kiemelkedő munkát, amellyel hozzájárulnak a magyar kultúra, a gazdaság és a társadalom fejlődéséhez – tette hozzá.

A miniszter közölte: a szalézi rend a Katolikus Egyház egyik legnépszerűbb szerzetes közössége, világszerte ismerik a gyerekek, a fiatalok körében végzett munkájukat.

„Magyarországon is nagyrabecsüléssel fordulunk a rend tagjai felé, különösképpen a hátrányos helyzetű gyerekekért, fiatalokért végzett munkájukért” – tette hozzá.

„A kormány ezért örömmel támogatta a mostani beruházást, annak reményében, hogy az új rendház és közösségi terem hozzájárul a helyi társadalom erősítéséhez, Óbuda egész közösségének javát szolgálva” – mondta a pénzügyminiszter, a II. és III. kerület fideszes országgyűlési képviselője.

Varga Mihály elmondta: 2010. óta megduplázódott, 220 ezerre nőtt az egyházi óvodákban, általános és középiskolában tanulók

Az új tartományfőnökség és az oratórium látványterve

száma. Emellett az elmúlt tíz évben mintegy háromezer templom újult meg, illetve 120 új templom épült a kormány támogatásával Magyarországon és a Kárpát-medence magyarlakta területein.

Andrásfalvy János tartományfőnök a kormányzati támogatást megköszönve hangsúlyozta, hogy a két új épülettel, az oratóri-

ummal és a tartományfőnökséggel a szalézi közösség is tovább épül a fiatalok szolgálatára.
Ábrahám Béla előző tartományfőnök közölte: az óbudai szalézi oratórium és a kultúrterem épülete rendkívül rossz állapotban volt, ezért 2019-ben lebontották. Felidézte: a Kiscelli utcai épületben 1912-ben Fischer Ágoston egyházmegyés pap hozta létre a Senki Fiai otthont árva gyerekeknek. 1918-ban bekövetkezett tragikus balesete és halála után, 1920-ban került az otthon szalézi tulajdonba azzal a céllal, hogy a rend tagjai folytassák a megkezdett szociális, karitatív tevékenységet. Az intézetet a kommunizmus évtizedeiben államosították, a rendszerváltás után pedig csak 2003-ban kapta vissza a leromlott állapotú épületegyüttest a közösség – tette hozzá Ábrahám Béla.

A tartományfőnökség új épülete

A tartományfőnökség új épülete 614 m^2, amely az óbudai rendházzal összekapcsolva egy 2104 m^2 alapterületű épületegyüttest képez majd. Itt kapnak helyet a Magyar Szalézi Tartományban központi, irányító szerepet betöltő szerzetesek és munkatársaik irodái. Az új épületrész emeleti szintjén helyezkednek el majd az irodák, a földszinten pedig egybenyitható tárgyalók kapnak helyet, amelyek munkaidőn kívül közösségi térként is szolgálnak a kápolna közössége részére. Az épület pincerészében raktárak, kiszolgáló helyiségek lesznek.
A tartományfőnökség épületének kialakítása összefügg a párhuzamosan futó oratóriumi beruházással. A felújítás során egyértelműen kettéválik a fiatalok foglalkoztatását biztosító épület, valamint az inkább adminisztrációs feladatokat ellátó, irányító-szervező funkció.

Az oratórium új épülete

Az 1714 m^2 szintterületű, új oratórium épület háromszintes átriuma önmagában egy közösségi tér lesz, ami egy nyitható üvegfal révén összenyitható az udvarral. Az átriumhoz egy 50 fő befogadására alkalmas, minikonyhával ellátott, különválasztható tér is tartozik. Emellett az épületben helyet kap egy 150 fő befogadására képes, szükség esetén három részre osztható díszterem, valamint hét kisebb, 20–50 m^2 alapterületű közösségi szoba. A földszinten levő, az udvaron található közösségi tereket, játszóteret és sportpályákat kiszolgáló öltözők és vizesblokkok közvetlenül az udvarról lesznek elérhetőek.
Mindkét épület megfelel a 2021-től érvénybe lépő energetikai követelményeknek, megújuló energiával, levegő-víz hőszivatytyúkkal fog üzemelni.
A beruházás összértéke 2,2 milliárd forint. Az oratórium háromszintes, 1714 négyzetméteres épületét 1,4 milliárdból, a tartományfőnökség 614 négyzetméteres épületét 800 millió forintból építik fel. A beruházás 100%-ban vissza nem térítendő állami támogatás révén valósul meg.

Az óbudai kápolna és az új tartományfőnökség

Az oratórium új épülete a Kiscelli utca felől

Az új tartományfőnökség

Az oratórium belső tere

Rózsáné Czigány Enikő SC

Köszönöm szépen!

Egy-egy feladat beadásakor, segítségkéréskor hallgatóimtól, ismerőseimtől gyakran kaptam azt a választ, hogy: „Miért tetszik megköszönni, hiszen az természetes?” Vagy: „Ez magától értetődő...” stb. Ezeket a megjegyzéseket mindig örömmel nyugtáztam, hogy egy feladat elvégzése, vagy valamilyen más jellegű segítség evidenciaként van jelen a feladattudatukban, viselkedésükben.

Ugyanakkor a köszönömre többször kaptam olyan választ is: „Miért? Nem ez volt a feladat?” Ezt volt, aki zavartan, elbizonytalanodva tudakolta, de volt, aki erre hetykén, szinte számonkérő módon kérdezett vissza. Vásárláskor, információkéréskor úgy tűnik, meg sem hallják a köszönetet, nincs rá udvariassági válasz. Felénk irányulva is egyre kevesebb a köszönöm.

Gyakran érzem úgy magam, mint egy ősközvület, aki ilyen, a köznyelvben kihalófélben lévő szokást kíván életben tartani. Miért káros a köszönetnyilvánítás kiszorulása a viselkedésrepertoárunkból? Mert minden, amit kapunk, a jó, a szép, a mi életérzésünket javító hozzájárulás, támogatás, meglepetés úgy tűnik, hogy természetes elvárás, a másik jó-, illetve segítő szándékától, időráfordításától, szeretetétől, gondoskodásától, ötletességétől független, jogos ajándék, amire sokszor gondolnak úgy is, hogy: „Nekem ez jár!” Az öröm kifejezése elmarad.

A köszönöm szót valóban elhagyhatjuk a szótárunkból? Valóban, mint sokan azt gondolják, illetve meg is fogalmazzák, az alázatoskodás, a meghunyászkodás, a kishitűség egy megnyilvánulási módja? Igen, lehet a csinovnyik típusú ember (Gogol orosz író által megformált szegény, a felettesei számára kiszolgáltatott, gyakran megalázott, elvtelen módon megalázkodó kishivatalnok, a gépies, gondolkodás nélküli bürokrata megszemélyesítője) sztereotip módon ismételgetett szóhasználata is. Azonban az egészséges, a másikra is odafigyelő személyiségnél az öröm, a meglepetés, az elismerés, a hála és még sorolhatnám, hogy milyen élethelyzetekben megnyilvánuló verbális reakció.

Nevelőmunkánk fontos területe a társas kapcsolatok fejlesztése és az érzelmi nevelés. Mindkét esetben feladat az önismeret alakulásához biztosított feltételek megteremtése, amelyekben a felnőtt visszajelzésein túl alapvető a másik reális észlelése, annak viselkedéses és érzelmi reakcióira adott válasz. Ennek szerves része a „köszönöm”. Ez nemcsak az öröm és hála jele, hanem a másik számára egy énerősítő visszajelzés is, hogy hasznos, jó az, amit tett. Ez egy motiváló tényező arra, hogy olyan jellegű tevékenységet végezzen, ami jó, vagy keresse annak/azoknak a társaságát, aki/akik megbecsülik őt. Kamasz, ifjú és felnőttkorban ez lesz az alapja annak, hogy meglássa azokat a helyzeteket, amelyben szívesen részt vesz és azzal a közjót is szolgálhatja. Nemcsak a pedagógiai térben hangsúlyozott a köszönöm, hiszen a családban már csecsemőkortól tanítjuk a kérem-köszönöm szavak értelmezését, amelyek nemcsak a teljesítéskor visszajelzett örömünk, köszönetünk nyomán alakítják az érzelmeket, hanem a megértést és a hozzá kapcsolódó adekvát mozgásos válaszadást is fejleszti. Bizony, mi szülők, felnőttek és pedagógusok is a gyermekek 3-4 éves korától, amikor már teljesítményeket és viselkedéses alkalmazkodást várunk el, gyakran megfeledkezünk arról, hogy megköszönjünk valamit, hiszen természetesnek vesszük próbálkozásaikat, rajzos ajándékaikat, egyszerű dolgokban nyújtott segítségüket, későbbi életkorban teljesítményeiket, részvételüket az elvárt tevékenységekben. A nem megfelelő, vagy egyáltalán nem is adott érzelmi reakciónk elbizonytalaníthatja a gyermekeket és a motivációt is gyengítheti. Ugyanakkor mi, felnőttek elvárjuk, hogy ők bizonyos dolgokat megköszönjenek. Amennyiben ez elmarad, sokszor erélyes hangon szólunk rájuk, hogy: „Talán köszönöm?!” Ilyenkor vagy elszégyellik magukat, vagy mormolnak valamit, de gyakran csak a hallgatás a válasz, amiből konfliktus keletkezhet. Ugyanezen reakciók a későbbi életszakaszban még visszautasítóbbá is válhatnak, hiszen az is előfordul, hogy egy-egy kamasz vagy fiatal visszakérdez: „Miért, maga meg szokta köszönni?” Az ilyen jellegű válaszok indulatot váltanak ki, pedig ezek elgondolkodtatóak. A miértekre rákérdezve – függetlenül attól, hogy szülőként, pedagógusként, szalézi munkatársként, vagy fiatal animátorként (ők életkorban közelálló, sok esetben mintaként utánzott példaképek) tesszük –, ritkán keressük az okokat a nevelési környezetben, magunkban, pedig lehet, hogy a fiatal jogos meglátása alapján azt a saját viselkedésünkben találhatjuk.

Kisgyermekkortól a hívő ember már a gyermeket imára tanítva köszönetet mond este, délben, de talán nyomon sem tudjuk követni, hogy hol tűnik el, hol csupaszodik le mindez csupán a kérésekre, elvárásokra, esetenként a számonkérésre. Az már egy komoly szint, ha a saját szavakkal történő ima, „megbeszélés” is része az imaéletünknek. A kérdésre, hogy a hála és a köszönöm miként és milyen gyakran fordul elő, mindenkinek a saját lelkiismerete, önmagában történő őszinte belátása kell hogy választ adjon. Azért, hogy a fenti kortünetet csökkentsük, megszüntessük, komoly önvizsgálatot kell tartanunk és a környezetünkben adott reakcióinkra jobban oda kell figyelnünk.

Don Bosco kapcsolataiban – amit főleg az írásos emlékekből ismerhettünk meg – gyakori a köszönetnyilvánítás, a hála kifejezése. Nevelőmunkájában is fontosnak tartotta, hogy köszönetet mondjon mind munkatársai, mind a fiúk, s mind azok felé, akik vagy anyagi és egyéb hozzájárulással, vagy kétkezi munkával támogatták. Ezek a megnyilvánulási formák is példaként szolgálhatnak a ma nevelői felé, hiszen sokszor a megerősítő köszönet az elismert tevékenységet és a

hozzá kapcsolódó emberi tulajdonságokat is tartalmazta, ám az is előfordult, hogy a köszönet még egy javításra, kiegészítésre utaló szerény megjegyzést is tartalmazott. Ez sohasem volt a jót megsemmisítő arányban jelen, hanem csak figyelemfelkető, elgondolkodtató, esetleg motiváló módon.

„Nagyon köszönöm, kedves barátom, az irántunk való kedvességét és jóindulatát. El is fogadom ajánlatát. Ha a padlózatot egy lábnyival mélyebbé süllyesztené, annak nagyon örülnék, ….” (Bosco J. 2012., 162.)

Felhasznált irodalom:

Bosco János (2012): Oratóriumi emlékiratok. Don Bosco Kiadó, Budapest

Formáció

Sivadó Balázs SDB

Szalézi szerzetesi formációs napok

A kezdeti képzésben lévő szalézi szerzetesek sokfelé tanulnak, végzik gyakorlatukat a szalézi világban. Idén év elején jó alkalom volt arra, hogy találkozhassanak és megosszák tapasztalataikat egymással és idősebb rendtársaik segítségével betekintést nyerjenek a magyar szalézi múltba.

Január elsejétől másodikáig vettünk részt a kezdeti formációban lévő rendtársaknak szervezett formációs napokon. Gyakorlatilag egy családias légkörben töltött találkozónak éreztük ezt az együttlétet, ahol lehetőségünk volt megosztani a tapasztalatainkat, betekintést nyerni a többi rendtárs helyzetébe, küzdelmeibe és örömeibe, megemlékeztünk a szalézi múlt néhány kiemelkedő alakjáról – elsősorban a Karib-térségben szolgáló misszionáriusokról, Vándor Józsefről, Végh Bertalanról, Németh Andrásról, de természetesen az itthoni magyarokról is: Havasi Józsefről, Dauner Jánosról... –, és ily módon megerősítést kaptunk a magyar szalézi identitásunkban is.

Nagyon jól esett látni, ahogy vidám hangulatban a személyes élményeiket is felelevenítették azok a szaléziak, akik előttünk már rengeteget tettek a Magyar Tartományért és magukban hordozzák a szalézi lelkiséget. Nem elég sokat *tenni*, hiszen előbb Isten szeretetének jelévé és hordozójává kell *lenni*. Tenni és lenni. Mind a kettő fontos. De meg van a veszélye annak, hogy elfelejtünk szalézinak *lenni,* mert olyan sokat kell *tenni.* Jó néha egy kicsit megállni, hogy mérlegeljük, mi az, ami igazán fontos. Ezekben a napokban nem tettünk sokat, mégis sokat formálódtunk azáltal, hogy hallgattuk Isten szavát, meghallgattuk rendtársainkat, akik a szalézi múltunk szép példáival is ösztönöztek bennünket.

A múlt, a jelen és a jövő találkozását éltük meg. A jelenben megéljük a találkozás örömét, s a múlt szép példáival együtt formáljuk a jövőt az Isten gondviselésére hagyatkozva.

Sándor István hűséges életét még inkább közel éreztük magunkhoz ellátogatva a 301-es parcellához, ahol nemrég beazonosították földi maradványait. Szép volt ott is együtt imádkozni, aztán átmenni a Clarisseumba, ahol oly sokat dolgozott. Ott a szentmise közben jobban megértettem, mit is jelent Krisztus követése. Jó látni, hogy rajta kívül is sokan megélték és megélik a mindennapos, hűséges helytállást Isten dicsőségére és a lelkek üdvére.

A szalézi formáció

Az első szaléziak biztos vezetőre találtak Don Boscóban. Amikor bekapcsolódtak közösségének eleven lüktetésébe, megtanulták, hogyan alakítsák tulajdon életüket az övé szerint. A mai szaléziak is megtalálják benne példaképüket. A szalézi hivatás szerzetesi-apostoli természete meghatározza felkészülésük sajátságos irányvonalát, amelyre a Társaság élete és egysége miatt szükség van. Don Bosco szellemében élve, a szalézi olyan formációs folyamatra kötelezi magát, amely az egész életen át tart és figyelembe veszi az érlelődés szakaszait. Tapasztalatot szerez a szalézi hivatás értékeiről létezésének különböző mozzanataiban, és elfogadja az önmegtagadó életmódot, amely az ilyen úttal vele jár. Szűz Mária segítségével igyekszik az ifjak nevelő-lelkipásztorává lenni mint testvér, vagy pap.

A kezdeti felkészülés

A kezdeti felkészülés alatt a fiatal rendtárs emberi érlelődésére és értelme gyarapítására törekszik, egyszersmind arra is, hogy egyre jobban elmélyüljön szerzetesi élete és fokozatosan beilleszkedjen a nevelő-lelkipásztori munkába. A felkészülési gyakorlatban ezeknek a szempontoknak teljes egységben és összhangban kell lenniük az élettel. A kezdeti felkészülés rendszerint a kifejezetten erre a célra létrehozott közösségekben valósul meg, ahol a nevelők megfelelő környezetben biztosítják a felkészülő testvéreknek a hatékony tapasztalatszerzés és a komoly elméleti megalapozás feltételeit. Mielőtt valakit véglegesen felvennének a Társaságba, a következő felkészülési szakaszon halad végig: előkészület a noviciátusra, a noviciátus és az ideiglenes fogadalmak időszaka. Ezek a szakaszok egyaránt szükségesek a jelöltnek is, meg a közösségnek is, hogy kölcsönös együttműködésben világosan felismerjék Isten akaratát, és alkalmazkodjanak hozzá. A jelölt fokozatosan megismeri a Társaságot, az pedig a maga részéről mérlegelni tudja a szalézi életre való alkalmasságát.

Részletek Don Bosco Szalézi Társasága Alapszabályaiból

Boldogunk, Sándor István nyomában

B. Varga Judit

Sándor István utolsó tavasza

„Ki bizonyíthat rám közületek vétket?” – szólt tíz nappal Sándor István halálos ítéletének megerősítése után a feketevasárnapi evangélium. János apostol, aki szemtanúként örökítette meg a jelenetet, számos 20. századi vértanú sorsát vetítette előre. A kegyelemre nem méltó szalézi testvér Budán, a Fő utcai zárka magányában élte 39. nagyböjtjét.

„Az ima olyan, mint a fegyver. Amikor veszélyben vagyunk, legyen mindig kéznél.” – bizonyára sokszor eszébe jutott Don Bosco atyai tanácsa ezen az utolsó tavaszon. Amikor visszavonhatatlanul eldöntetett sorsa… A Szűzanya hónapjában. A *Mária, keresztények segítsége* ünnepe előtti napon. Tudta, mi vár rá, de azt nem, mikor.

A kegyelmi kérvényt elutasító, egyébként a legtöbb halálos ítéletet kihirdető hadbíró, Ledényi Ferenc a végrehajtás időpontjáról nem rendelkezett. Ma már tudjuk, hogy ő volt az, aki később halálba küldött 31 szabadságharcost, köztük a Széna téri felkelők vezetőjét, Szabó bácsit és Mindszenty bíborost 1956. október végén Budapestre szállító páncélosok parancsnokát, Pálinkás–Pallavicini Antalt is. De 1953 tavaszán, Sándor István kegyelmi kérvényének elutasításakor, „másodállásban” László Ferenc fedőnéven még az államvédelem beszervezett ügynöke is volt.

Az utolsó tavaszon a 167 centiméter magas, barna szemű, barna hajú, 39 éves szerzetes, különös ismertetőjeggyel, forradással a sarkán vívta ádáz küzdelmét a hitvallás stadionjában, hogy *valójában és akaratában* követhesse Krisztust.

Az utolsó tavaszon nem részesült a *feltámadás* örömében.

Az utolsó tavaszon nem ismerhette meg a piarista költő, Sík Sándor új rituáléhoz készített szép zsoltárfordításait.

Az utolsó tavaszon nem volt kivel tréfálkoznia azon, hogy a Balaton partján szovjet mintára citromot kezdtek termeszteni.

Az utolsó tavaszon nem láthatta, milyen lelkesen vonulnak önkéntes munkára a fiatalok az épülő Népstadionhoz.

Az utolsó tavaszon nem örülhetett az asztalitenisz világbajnokság magyar győzteseinek. Sidó és Kóczián aranyérmeinek híre a börtönbe nem jutott be.

Az utolsó tavaszon nem tudta, hogy elöljáróját, Ádám Lászó atyát hova vitték közös börtönükből.

Az utolsó tavaszon nem vehetett részt az országgyűlési választásokon, bár sejthette, hogy az a Népfront fényes győzelmét hozza.

Az utolsó tavaszon a húsvéti gyertya új tüze neki nem világított.

Eucharisztikus Kongresszus 2020

Rácz Zsuzsanna Enikő SC NEK missziós küldött

Már 2020 van!

Amikor 2017-ben elkezdődött az Eucharisztikus Kongresszusra való előkészület, olyan távolinak tűnt az egész. Mégis milyen hamar elröppent ez a három év... Pár hónap múlva, szeptember 13-án be is csengetnek a nyitómisére. Te ott leszel? Igen, és regisztráltál már?!

Miért fontos regisztrálni?

Az IEC2020 teológiai szimpóziumára és a Hungexpon megrendezésre kerülő kongresszusra díjfizetés ellenében lehet belépni, ehhez mindenképpen regisztrációra van szükség. Aki vásárol ilyen belépőt, az az IEC2020 alábbi rendezvényeire is belépési jogosultságot szerez:

- nyitó szentmise elsőáldozással (Puskás Ferenc Stadion)
- Forráspont ifjúsági est (Papp László Aréna) – csak 15–30 év közöttiek számára!
- szombati szentmise a Kossuth téren és az ezt követő körmenet
- záró szentmise a Hősök terén.

Az egyéb fakultatív kulturális és lelki programokra (amelyek között vannak ingyenes és díjköteles események) történő regisztráció részben **biztonsági okokból** szükséges, részben pedig a **szervezők munkáját segíti**. Ha egy egyéni jelentkező vagy egy csoport a Hungexpon megrendezésre kerülő eseményeken nem kíván részt venni, de a fenti nyilvános eseményeken szeretné a helyét lefoglalni, akkor is regisztrálnia kell.

Regisztráció interneten keresztül:

Regisztrálni interneten keresztül lehet: https://registration-iec2020.hu/

Regisztrálni egyénileg vagy csoportosan lehet. A csoportos regisztráció azért előnyös, mert együtt kezelhető egy-egy csoport/közösség igénye, és egymás melletti jegyeket kapnak az ültetett eseményeken. Minden csoporttagot regisztrálni kell, de ezt megteheti a csoportvezető is, vagy a csoportazonosító megadásával bárki jelentkezhet az adott csoporthoz. Nem kötelező minden eseményen minden csoporttagnak együtt mozognia, mindenki megválaszthatja, mikor melyik programon vesz részt.

Egy csoporttag más csoportba is tagságot kaphat, tehát akár másik társasággal is mozoghat együtt bizonyos programokon.

Regisztráció papír alapú nyomtatványon:

A nyomtatvány letölthető az iec2020.hu oldalról. Ez a lehetőség elsősorban azoknak szól, akik nem rendelkeznek saját e-mail postafiókkal vagy egyéb informatikai nehézségeik vannak.

Az adatlapokat a hiánytalan kitöltés után elektronikus úton, beszkennelve vagy lefotózva kell elküldeni a: registration@iec2020.hu e-mail címre, vagy postai úton a NEK Titkárságra (regisztráció feltűntetésével a borítékon) 1397 Budapest, Pf. 523.

Lehetőség szerint csatlakozzunk plébániai vagy kiscsoportos közösségekhez a regisztrációnál!

Mit tartalmaz egy 3 vagy 5 napos díjcsomag?

Kongresszus (Budapest, 2020. szeptember 13–20.)

- Belépés a Hungexpora (karszalag, QR-kód)
- Ebéd a Hungexpon (hétfő-péntek) – a választott díjcsomagtól függően (3 vagy 5 napos csomag részeként, 1 napos csomagnál csak előzetes on-line regisztráció esetén)
- Belépés a nagy, nyilvános eseményekre (regisztráció szükséges!, garantált ülő vagy állóhely)
- Budapesti közösségi közlekedési (BKK) jegy a választott díjcsomagtól függően
- Programfüzet
- Liturgikus füzet
- Térkép
- Táska

Milyen eseményeken lehet részt venni regisztráció nélkül?

A szeptember 19. szombati, Kossuth téri szentmisén és az azt követő körmeneten, illetve a záró szentmisén a Hősök terén. Viszont regisztráció nélkül ülő-/állóhelyet sem tudnak garantálni.

Szentségimádás iskolája

Jelenvalóvá teszem magam, és összeszedettségemben csupán észlelek. Figyelek a körülöttem levő világra. Próbálom felfedezni a zajok közötti csendeket is.

Uram, amikor az imában megtapasztalom a kísértést, vagy elbátortalanodom, emlékeztess engem jelenlétedre! Vezesd figyelmemet a te csendes, szelíd és békés szereteted felé, és add, hogy tudjak veled maradni!

Szent II. János Pál az Eucharisztiáról:

Az Eucharisztia valóban az ég megnyílása a Föld felé. A mennyei Jeruzsálem dicsőségének egy sugara, mely áthatol a mi történelmünk felhőin és megvilágítja utunkat. *(ECCLESIA DE EUCHARISTIA)*

HÍREK A SZALÉZI VILÁGBÓL

Svarc Vilmos testvér a szalézi küldetés kezdeteiről írt szakdolgozatot a vajdasági Muzslyán

Szlovénia – A szalézi küldetés kezdetei a vajdasági Muzslyán

Svarc Vilmos formációban levő szalézi testvér a Vajdságból sikeresen megvédte diplomamunkáját a Ljubljanai Egyetem Teológiai Karán, amelynek címe: „A szalézi küldetés kezdetei Muzslyán".

A diplomamunka bemutatja a muzslyai plébánián és a környéken folytatott szalézi munka első 20 évét. Vilmos testvér képi módon bemutatta a hely történetét, az adott időszak kulturális és politikai képét, valamint a Vajdaság etnikai sokszínűségét a II. világháború előtt és után. Leírta a szalézi misszió első éveit és a rendtársakat, akik megtették az első lépéseket. Nem csak a levéltárakban és az irodalomban kutatott források után, hanem felkereste az idős helybélieket is, akik tanúi voltak a szaléziak érkezésének és ismerték az első rendtársakat. Munkája és előadása meggyőzte a bizottságot, és nemcsak hogy teljesítette tanulmányi kötelezettségeit, hanem értékes követ adott hozzá a szlovén szaléziak küldetésének, a nyitottságnak és a szomszédos nemzetek közötti kapcsolatnak a mozaikjához, Don Bosco karizmájának megtestesítését egy konkrét környezetben, ahol még ma is él és gazdagodik.

donbosko.si

Dél-Szudán – A hős, aki megmentett 7000 életet

Robert Ocan 33 éves. Számítógépes ismereteket tanult Dél-Szudánban, kémia és matematika professzor volt Pajok városában, 15 kilométerre az ugandai határtól, amikor a háború elérte az ott élő közel 50 000 embert. 2017 áprilisában már második alkalommal kellett elmenekülnie ugyanezen okból, de ezúttal nem egyedül tette. Robert házas és két kis gyermeke van. Mihelyt meghallotta a lázadók fegyvereinek ropogását a belvárosban, nemcsak maga és a családja, hanem közel 7000 másik ember menekülését is megszervezte.

A fiatalember most a Palabek menekülttáborban él és azt mondja, hogy optimista: „Remélem a békét, mert Don Bosco hozzájárul a fiatalok új generációja, a béketeremtő generáció megteremtéséhez. Don Bosco formációt kínál, nagyszerű humanitárius és lelkipásztori szolgálatot és mindenekelőtt, reményt ad nekünk a jövőre nézve, hogy bízzunk a képességeinkben."

Mint minden menekültnek, neki is az az álma, hogy visszatérjen Dél-Szudánba, de elismeri, hogy nem elegendő a békemegállapodások aláírása, az összecsapásoknak véget kell érni, szabad választásokat kell tartani, bárki nyeri is meg. A nyertes elismerése érdekében létre kell hozni egy kormányt, és mindannyiuknak el kell kezdeni együtt dolgozni a béke érdekében. Mindehhez legalább öt év kell.

ANS-Pajok

Brazília – Lezárult az egyházmegyei vizsgálat Rudolf Lunkenbein atya és Simao Bororo ügyében

A brazíliai Mato Grosso állambeli Meruri szalézi misszióban január 30-án és 31-én, Don Bosco ünnepe alkalmából lezárult az egyházmegyei vizsgálat Isten szolgáinak Rodolfo Lunkenbein szalézi atya (1939–1976) és Simão Bororo (1937–1976) vértanúságával kapcsolatban. Az ünnep során felidézték a vértanúság értékeit, a hit bizonyságát, az evangélium inkulturációját, az őslakos népek védelmét Lunkenbein atya és Simão Bororo részéről, akik vérükkel zárták le a testvéri szövetséget a béke és a bororo nép szolgálatában.

Lunkenbein atya és Simão Bororo, számos más mártírral együtt, az Amazonas történetének egyik legdicsőségesebb oldalát írta. Jelentős részt vállaltak Jézus szenvedésében, halálában és dicsőséges feltámadásában, harcoltak és életüket adták a bororo nép és minden őslakos nép életének, méltóságának és jogainak védelmében.

ANS-Meruri

Angola – Luanda Margit mamája

Ugyanúgy, mint ahogy sok szalézi misszionárius van, akik a 21. században a szaléziak alapítójának élő képmásai, úgy van sok „Margit mama" is, akik megsokszorozzák a misszionáriusok munkáját a hátrányos helyzetű emberekkel a világ több mint 130 országában. Az egyik ezek közül Berta André, egy angolai nő, aki egész életét az ország fővárosának, Luandának a legszegényebb és legveszélyesebb környékén élte le, ahol egyedül fölnevelte öt gyermekét és egyetemi végzettséget biztosított nekik, további három gyermeket pedig örökbefogadott, otthonában pedig több mint 100 elhagyott gyermeket nevelt és tanított, akiket az utcákon gyűjtöttek össze, vagy az anyjuk küldte őket Luandába a háború éveiben. Berta ismeri Margit mama életét, ezért azt mondja: „Minden Isten műve. Sikerült sok gyermeknek segíteni azzal, hogy felkészítettük őket arra, hogy visszatérjenek a családjukba és a társadalomba, és visszakapják a méltóságukat. Nem tudom, hogyan köszönhetném meg Istennek és Don Boscónak mindezt."

ANS-Luanda

HÍREK A MAGYAR TARTOMÁNYBÓL

KAZINCBARCIKA

Don Bosco Barcika Tanoda

Tanodai lelki nap Don Bosco hónapjában – 2020. január 16-án rendhagyó napon vettek részt a tanodai gyerekek. A Don Bosco Sportközpontban találkoztunk, ahol egy közös uzsonnával kezdtünk, majd átmentünk a Szent Család-templomba. Itt a gyerekek lehetőséget kaptak a szentgyónásra, beszélgethettek a szalézi atyákkal. A lehetőséggel szinte mindegyik gyerkőc élt. Közben Tibor testvér érdekes előadást tartott nekünk, közösen énekeltünk, majd szentmise következett Szalézi Szent Ferenc tiszteletére. A napot közös pizzázással és egy kis meglepetés műsorral zártuk.
Köszönjük János atya, Gábor atya, Ferenc atya, Robi atya, Tibor testvér részvételét és segítségét, nagyon hálásak vagyunk a sok önkéntes segítőnknek is.

Februári hírek – Élményekkel gazdagon indult a február a Don Bosco Barcika Tanodában. Elsején Nyergesújfalun jártunk. A Tanoda és az Oratórium meghívást kapott a tartományi Don Bosco ünnepre, amire nagy izgalommal készültünk és a gyerekek nagyon várták ezt a kirándulást. Büszkék vagyunk, hogy részt vehettünk ezen a jeles ünnepségen, a műsorunkat vastapssal jutalmazta a közönség. Az ünnepi műsor után az iskola udvarán játszottunk egy kicsit, majd elindultunk hazafelé. A buszon sokat beszélgettünk, mókáztunk, majd 21 óra körül fáradtan hazaértünk.
Február 8-án néhány fiatallal részt vettünk a Karitász Bálon, ahol nagyon jól szórakoztunk, finom vacsorát kaptunk és sokat táncoltunk közösen. Köszönjük a meghívást!
Hamarosan a farsangi rendezvényünk következik, mostanában arra készülnek, és azt várják a gyerekek.

Molnár Mariann

Nyergesújfalun emlékművet avattak Havasi József atya tiszteletére

A tartományi Don Bosco ünnep keretében február 1-jén Andrásfalvy János tartományfőnök atya ünnepélyesen fölavatta és megáldotta a Havasi József atya tiszteletére fölállított emlékművet, aki 1943–1946 között az iskola elődjének, a Nyergesújfalui Szalézi Intézetnek a tanulója volt, és akinek nagyon sokat köszönhet az iskola..
A 2 m magas, süttői kőből készült emlékművet a Zafféry Károly Szalézi Középiskola udvarán állították fel. A fenséges kőtömböt Bellabás László, a süttői Travertin Kft tulajdonosa adta ajándékba. A bronz domborművet, amelyen Havasi atya képmása látható, Győrfi Ádám szobrászművész készítette.

ÓBUDA

X. Don Bosco Csocsóbajnokság – Január 25-én, éppen Saul megtérésének ünnepén rendeztük meg ezen nevezetes programunkat az óbudai Szent Péter és Pál Általános Iskolánkban. Az előkészületeket már az előző nap délutánján elkezdtük. Külön berendeztük, feldíszítettük a tornatermet, előkészítettük a csocsóasztalokat és a szükséges számítástechnikai eszközöket. Áron testvér jól kitaposott ösvényén Kovács Sándor ifjú szalézi volt a program mozgatója. A megjelölt napon jöttek is a versenyzők, több mint 50 csapat jelentkezett előzetes regisztrációval, vagy éppen csak a helyszínen. Jöttek – természetesen – Budapestről és környékéről, Mogyoródról, Tordasról, Szombathelyről, Kazincbarcikáról, Székesfehérvárról, Nyergesújfaluról. Volt, akit a barátja „ráncigált el”

Kazincbarcika — Lelki nap a tanodásokkal

legnagyobb örömére, és volt, aki a III. kerületi újságokból értesült az alkalomról. Szám szerint, minden résztvevőt beleszámítva kb. 150-en lehettünk, méltó létszámmal és hangulattal Don Bosco atyánk lelkületéhez.

Három korosztályt indítottunk hat asztalnál, és volt két gyakorló, bemelegítő pályánk is, ahol stressz nélkül lehetett játszadozni. A két küzdő felet a szalézi munkatársakból verbuválódott játékvezetők kísérték figyelemmel, miközben konyhánkon a hölgy tagok tevékenykedtek ebédünk elkészítésében. A csapatok fogadását, regisztrációját lelkes animátoraink végezték. Külön öröm, hogy több szalézi atya és nővér is benézett, akik külön emelték rendezvényünk fényét.

Helyezettjeink a gyerek korosztályban (13 éves korig): Horváth Richárd – Varga Gábor (Szombathely), Kutrovácz Benedek – Bán Dániel (Óbuda), Németh Gergő – Katona Lázár (Nyergesújfalu). Az ifjúsági kategóriában (14 – 18 év): Gégény Richárd – Tóth Detre Solt (Újpest-Nyerges), Varga Márton – Böndicz Máté (Szombathely), Tóth Adrienn – Major András (Óbuda). A felnőtt kategóriában (18 év fölött): Virág Barnabás – Rácz Máté (Óbuda, szalézi koli), Kádár Gergely – Kádár Lőrinc (Óbuda), Demeter László – Lakatos Dominik (Kazincbarcika).

Gratulálunk, és mindenkinek köszönjük a szép napot! :)

P. Márkus Zoltán SDB

Óbuda — Don Bosco Csocsóbajnokság résztvevői

Szent Péter és Pál Szalézi Óvoda

Don Bosco égi születésnapjára emlékeztünk – Don Bosco égi születésnapjára emlékezve gyűlt össze óvodánk négy csoportja a tornateremben. A közös áhítat elején a felnőttek elénekelték a Don Bosco himnuszt, közben a gyermekek vidáman tapsoltak, majd az ovisok elmondhatták, ki mit tud Don Boscóról. Óvodánk bejáratának falait a szent életének főbb pillanatairól készült festmények díszítik, így azok a gyerekek, akik óvónőikkel a csendes percek foglalkozás keretein belül már ismerkedtek a képekkel, sok mindent tudtak mondani róla.

Érdekes volt azt hallani, elképzelni a gyerekeknek, hogy Bosco Szent János is volt régen olyan kicsi gyermek, mint most ők. Elmeséltük nekik a kis Jancsi gyermekkori álmát, és azt, hogy milyen rögös út vezetett neki odáig, míg felnőtt és pap lett, majd azt, hogyan vette magához a fiatalokat, és tanította meg őket a jóra. A gyerekek is mondhattak jó és rossz cselekedeteket, mivel tudják a rosszat jóvátenni.

Készítettünk egy nagy napocskát, amelynek minden sugarán egy-egy Don Bosco által mondott idézet szerepelt. A gyerekek letéptek egy-egy sugarat, majd az óvónőjükkel egyénileg átbeszélték a saját csoportszobájukban, mit is jelent az, ami rá van írva. A kedvenc idézetük ez volt: „Kapaszkodj Istenbe, mint a madár: amikor énekel, remeg alatta az ág, de tudja, hogy tud repülni.”

A Pillangó és a Csiga csoport iskolába készülő nagycsoportos gyermekei nagy lelkesedéssel nyitották meg a Don Bosco Gálát. Nagy öröm volt számukra, hogy igazi színpadon, hatalmas közönség előtt mutathatták be műsorukat. Akik jelen voltak a Vidám Színpadon tartott gálaműsoron, láthatták, hallhatták, hogy milyen ügyesen adták elő a nagycsoportosok a több énekből, énekes játékból, népi

Ünnepeinkről közösen: Egy fotó – egy szokás

Óbudán hosszú évek óta szokásban van, hogy Szent Család ünnepén a kisgyerekes családok miséjén apák és fiaik együtt emelik a szentmise és az ünnep fényét az oltár szolgálatában. Az idei volt az első, hogy minderről a mise végén közös fénykép is készült. Ezt osztjuk meg a Szalézi Családunk tagjaival, abban a reményben, hogy másoknak is segítséget tud adni ahhoz, hogy ezt az ünnepet jobban átélhetővé tegye.

Ami a legkedvesebb ebben, hogy nekünk, óbudaiaknak ez annyira megszokott, hogy így is ünnepelünk, hogy kellett egy új kápolnaigazgató, aki frissiben kinevezett tartományfőnök, Andrásfalvy János atya, akinek ez újdonság volt, hogy észrevegye, szépnek és megosztásra érdemesnek találja.

Bángi-Magyar Attila

Ovisaink Don Boscóról

gyermektáncból és versből álló csokrukat. A műsort a Pillangó csoport óvónénije, Szabóné Tamási Éva állította össze és tanította be a két csoportnak. Munkáját segítette a többi nagycsoportos óvó néni is. Az énekeket vidám citeraszó kísérte.

Bihari Nóra

ÚJBUDA

META-Don Bosco Szakgimnázium

Az ipari robotoktól a Mama Celestina büféig – 2019 utolsó negyedévében az immár hagyományos projektnapon a végzős pénzügyi-számviteli ügyintéző szakos diákjaink az esztergomi Suzuki gyárba látogattak el, majd meglátogatták Péliföldszentkeresztet. Iskolánk elkötelezett híve a modern pedagógiai kultúrának, így a projekt-szemléletű oktatás keretén belül került sor e programra, amelyet a későbbiekben sokrétű szakmai szempontok szerint feldolgoznak a tanulók. Teljes képet kaptunk az autógyártás folyamatáról, annak pénzügyi, gazdasági hátteréről is.

A szakmai program során egy rövid előadáson megismerkedhettek a gyár történetével, jelenlegi tevékenységével. Ezután a teljes gyártóüzemet megtekinthették. A vendéglátók törekedtek arra, hogy minél több élményben legyen részünk; így például kézbe vehettük a kilencvenes években használt – ma már ipari régiségnek minősülő – hegesztő berendezést is. A tanteremben megszerzett tudás a gyárban látottakkal vált teljessé. Tanulóink megtapasztalhatták, mit is jelent valójában az elméleti ismeretek alkalmazása a gyakorlatban.

A szakmai projektnap végállomása Péliföldszentkereszt volt. Az iskola tanárai augusztusban – a szalézi közösség jóvoltából – Don Bosco szülőhelyén jártak. Ekkor néhány pedagógusban megfogant az a gondolat, hogy hasonló élményre diákjainknak is szüksége volna.

A Gerecse dombjai között kanyarogva, ragyogó napsütésben érkeztünk újabb úticélunkhoz. A közös imádság, a rendház és az ifjúsági ház megtekintése után a Lourdes-i barlanghoz vezető csodás környezetben megfogalmazódott, hogy e varázslatos helyet a későbbiekben is jó volna meglátogatni.

A csapat programja közös kávézással ért véget a Mama Calestina büfében, Jakab atya társaságában.

Szellemileg és lelkileg feltöltődve, közös énekléssel zártuk e remek napot.

Varga Gabriella és Horváth Zsolt

SZÁMALK-Szalézi Szakgimnázium

Téli beszámoló – Izgalmas ősz után várakozással teli lelkülettel kezdtük meg az adventi időszakot. A komor őszi-téli napokat igyekeztünk kirándulásokkal, kulturális programokkal színesíteni: művészeti szakos diákjaink részt vettek a Velencei Biennálén, műszaki informatikus tanulóink Győrben jártak az Audi gyárban, turisztikai szakos diákjaink pedig – leendő hivatásuknak megfelelően – folyamatosan úton voltak. Jártak Bécsben, várost néztek Hop-on Hop-off buszon, megcsodálták az Országgyűlési Múzeumot és a Szent István Bazilikát is.

Január végén méltó módon ünnepeltük a szalézi rend alapítója, Bosco Szent János égi születésnapját. A rendezvényre szeretettel hívtuk az új tartományfőnököt, Andrásfalvy János atyát, aki örömmel tolmácsolta diákjainknak Ferenc pápa és Don Bosco üzenetét. Majd közösen megtekintettük a szalézi rendről, valamint Péliföldszentkereszt és Bajót nevezetességeiről szóló kisfilmeket, melyeket a 2019-ben mozgókép- és animációkészítő szakirányon végzett tanulóink készítettek. Külön kiemelnénk Barcsik Lilla tanulónkat, aki Berényvár animációját készítette. A kisfilmekkel iskolánk is hozzájárult a Gerecse Natúrpark Látogatóközpont sikeres működtetéséhez. A filmekhez Abronits Róbert úr támogatást, Fillenz István

Metások Péliföldszentkereszten

tanár úr pedig szakmai segítséget nyújtott.

Az ünnepség zárásaként Andrásfalvy atya megáldotta iskolánk új büszkeségét, a leendő interaktív felületet, amely aulánkat díszíti, és amely hamarosan hasznos tudnivalókkal is szolgál az érdeklődőknek mind a SZÁMALK-Szalézi Szakgimnázium, mind pedig partner iskolánk, a META-Don Bosco Szakgimnázium képzéseiről. Ezúton is szeretnénk megköszönni festőművész szakos diákunknak, Kozsik Krisztinának és Kovács János tanár úrnak, hogy munkájukkal és szaktudásukkal hozzájárultak ahhoz, hogy iskoláink még inkább megfeleljenek a mai kor igényeinek és kihívásainak!

Révész Angéla

Interaktív fal felavatása a Mérnök utcai épületben

ÚJPEST—CLARISSEUM

Farsang 2020 – Idén az újpest-megyeri és a clarisseumi oratórium közösen tartotta a farsangi mulatságot február 15-én, melynek a Clarisseum adott otthont. A programot egy ismerkedős játékkal kezdtük, hogy a még egymást nem ismerő gyerekek is fesztelenül tudjanak együtt szórakozni. Ezután közösen megtekintettük egymás jelmezeit a jelmezverseny során, majd rövid néptánc tanulás következett az animátorok vezetésével. Idén a tombola helyett bingót játszottunk, amelynek szerencsés nyertesei értékes ajándékokkal gazdagodhattak. A résztvevő gyerekek farsangi népszokásokkal kapcsolatos kvízben mérhették össze tudásukat. Az időben utolsó, de fontosságban igenis elöljáró programunk pedig a záró imádság volt és zárásként Emmanuel „jóéjszakát"-ját hallgathattuk meg, majd elköszöntünk egymástól.

Az együtt töltött idő alatt nem volt hiány finomságokban sem: a clarisseumi munkatársak sütöttek nekünk fánkot, ami hatalmas sikert aratott a gyerekeknél.

Ezúton is szeretnénk megköszönni a segítséget és a munkát azoknak, akik velünk voltak. Reméljük, minden résztvevővel találkozhatunk még a szombat délutáni oratóriumokon is.

Groszmann Kinga és Papp Éva

Újpesti farsang a Clarisseumban

NYERGESÚJFALU

Éjszakai zarándoklat Szalézi Szent Ferenc tiszteletére – Szalézi Szent Ferenc tiszteletére minden évben zarándoklatot szervez a Zafféry Károly Szalézi Középiskola. A zarándoklat útvonala Nyergesújfalu, Mogyorósbánya, Péliföldszentkereszt. A tanulók ezt éjszakai túraként emlegetik. Ebben az évben Ridly István tanár úr vezetésével és De Rossi atya animálásával 84-en vettek részt. A zarándoklat fő támogatói: az iskola igazgatója, Tafferner Ingrid és iskolánk egykori igazgatója, Lengyel Attila. Az óbudai Szent Péter és Pál szalézi iskolából is érkeztek növendékek nevelőikkel, így két iskola tanulói, nevelői, szülők, oratoristák, szalézi animátorok és szaléziak együtt tették meg a zarándokutat.

2020. január 10-én holdfényes, hideg éjjelen jártuk a téli ösvényeket úgy, mint Szalézi Szent Ferenc. A résztvevők három helyszínen hallhattak történeteket Szalézi Szent Ferencről. A zarándoklat csúcspontját a gitáros szentmise jelentette a mogyorósbányai templomban.

Ebben az évben a zarándoklat résztvevői különös megtiszteltetésben részesülhettek: megállhattak az újonnan épült Gerecse Natúrpark Látogatóközpontban és megtekinthették a Gerecse kincseit. A zarándoklat Péliföldszentkereszten, a célállomáson ért véget, ahol sütemény, forró tea, forralt bor, zsíros kenyér mellett családias szellemben folytatódott a beszélgetés, aztán pihenés következett.

De Rossi Raja SDB

Don Bosco házi verseny – A nyergesújfalui Zafféry Károly Szalézi Középiskolában január 15-én zajlott a hagyományos Don Bosco hittanverseny, amelynek témája idén Don Bosco és az Eucharisztia volt. A versenyen 47 csapat, mintegy

Nyergesújfalu—Téli játéknap

170 résztvevő mérte össze tudását.
A tudáson, összeszedettségen, közös munkán, gyorsaságon túl nem hiányzott a délutánból a vidám, önfeledt hangulat, amelyet agapéval zártunk.
Köszönjük vállalkozó kedveteket, a csapatmunkát, a felkészülést, amely által gazdagodtatok hitben, tudásban.

Bakonyi Loretta

Téli játéknap – 2020. február 8-án téli játéknapot rendeztünk a nyergesújfalui oratóriumban, aminek témája a Mackótestvér és főszereplőjének jellemváltozása volt.
Reggel a gyermekek érkezése után el is kezdődött a nap, közösen imádkoztunk és meghallgattunk egy történetet Tóth Péter testvértől. Ezután következett az animáció, ami a Mackótestvérből ismert három fiú történetét mesélte el, amit az animátorok kreatív jelmezekkel tettek még emlékezetesebbé. A kicsik szemmel láthatóan élvezték az előadást. Az animációt követte a csoportbeosztás és a csoportvezető animátorok bemutatása, majd közös reggeli volt, ahol az animátorok megismerkedhettek a csoportjuk tagjaival és lehetőségük volt átbeszélni az animációt. A programok során a gyerekek kicsit jobban megismerkedhettek a mesével, meg is nézhették azt, mindenféle játékokat játszhattak ezzel kapcsolatban és még cukrot is gyűjthettek. Egy rendkívül izgalmas és interaktív sorversenyen is részt vehettek a csapatok, ahol rengeteg féle feladatot kellett megoldaniuk és mindenki remekül teljesítette is azokat. Az egész nap hangulata nagyon boldog és önfeledt volt, mind az animátorok és segítők, mind a gyerekek nagyon élvezték a programokat, a beszélgetéseket és jó emlékekkel térhettek haza. Megismerhettek egy csodálatos mesét annak tanulságával, valamint új barátságokat köthettek.

Pocsai Anna

PÉLIFÖLDSZENTKERESZT

Téli Zenetábor – Péliföldszentkereszten január 31. és február 2. között tartottuk a Téli Zenetábort. A hagyományteremtő találkozó célja egyfelől az, hogy felelevenítsük közös nyári élményeinket, együtt zenéljünk, játsszunk, ahogy azt már megszoktuk, másfelől, hogy bekapcsolódjunk a tartomány életébe és együtt ünnepeljük Don Bosco égi születésnapját. Nagy öröm volt számunkra, hogy sokan most először bátorodtak fel és kapcsolódtak bele a közös zenélés örömébe.
A találkozónk nagy kihívása a szombati tartományi ünnep zenei szolgálatának ellátása volt, mindössze egy esténk volt arra, hogy a nyáron tanult dalokat újrahangoljuk, az újonnan érkezőknek megtanítsuk, de mindenki remekül helytállt, bele adott apait, anyait és végül csodálatos zene született.
A további időt közös játékkal, zenéléssel, lelki feltöltődéssel, kapcsolataink elmélyítésével töltöttük.
Nyáron mindenkit nagy szeretettel várunk a folytatásra, a ***4. Szalézi Zenetábor – Bízom benned*** eseményre augusztus 9–16. között Péliföldszentkeresztre.

Sándor Dorottya

SZOMBATHELY

Gyermekfarsang – A 2020-as gyermekfarsangot február 8-án, szombat délután tartottuk a szombathelyi szalézi színházban. A szokásos előkészületeket egy segítő csapat lelkesen, szorgalmasan elvégezte. Domonkos atya az elmúlt évekhez hasonlóan nagyszerűen biztosította a megfelelő hátteret. A megnyitót Domonkos atya és Pados Benjamin konferálta fel. A hagyományokhoz híven

Téli Zenetábor

Szombathely — Gyermekfarsang

első körben bansra hívtuk a gyerekeket. Ezt követően az egész nap legnagyobb eseménye, a jelmezverseny következett! A vadnyugat rendőrétől és a MARVEL hőseitől kezdve rengeteg változatos jelmez vonult fel. Az ötfős zsűri minden tapasztalatát latba vetve próbálta eldönteni, melyek voltak a legjobb jelmezek, végül a tetszésüket a „bíboros", a Jumanji főhőse és a roma asszony nyerték el. Ezt követően jött a gyerekek számára legérdekesebb interaktív játék. A legjobban kereső, küzdő „matróz" érezte a legjobban magát, ennek ellenére az aktív játékból senkit sem hagytak ki. A délután folyamán sorra került egy rendkívül változatos bazár játék is. A csapatokba rendeződő gyerekek türelmüket, kreativitásukat, leleményességüket bevetve próbáltak eljutni a dobogó legfelső fokára. A fotósarok egyformán elérhető volt minden modell számára, de a nap megkoronázása a közös vacsora volt a farsangi fánkokkal. A vacsora után a bazár játék és a jelmezverseny nagyon várt díjkiosztása következett. Az idősebb fiatalság karaokeval zárta le az idei farsangot.

Varga Márton

BALASSAGYARMAT

Ünnepre készülődés Balassagyarmaton – A 2019-es karácsonyunk szinte már szokás szerint csodálatos volt. Az elmúlt évhez hasonlóan idén is felirat-kozhattak a családok az animátorok által szervezett házi betlehemezésre. Így hát december 21-én felkerekedtünk, hogy hírül vigyük a Megváltó születésének örömhírét; meglátogattunk körülbelül 15 családot, ahol egy hagyományos népi betlehemes játékot adtunk elő.

Három nappal később, december 24-én, szenteste a szalézi templomban tartottunk Jézuskavárást, ahol a balassagyarmati óvódások hittanos csoportja mellett mi magunk, animátorok is előadtuk *Lev Tolsztoj: Panov apó különös napja* című művét. A műsorszámok között a Don Bosco Zenekar karácsonyi dalokkal színesítette az előadást. Emellett a gyermekek, nagy örömükre, a szabadtéri betlehemünknél élő állatokat simogathattak. Az este további különlegessége az volt, hogy a Jézuska megajándékozta templomunkat egy új orgonával, ami először az éjféli misén szólalt meg. De ha ez nem lett volna még elég, december 28-án tartottuk a ma már szintén hagyománnyá vált Animátor Karácsonyt, amelynek keretében az ajándékozás mellett egy évzáró közös vacsorát is tartottunk. Ezek után következtek a közös játékok és beszélgetések.

Balassagyarmat — Élő állatos betlehem

Az újesztendő is tartogatott még meglepetést, hiszen Balassagyarmat város önkormányzata Dóbiás Zalán atya részére elhivatott közösségi munkája, lelkipásztori szolgálata és templomfelújítási tevékenysége elismeréseként Balassagyarmatért emlékérem (Pro Urbe-díj) kitüntető címet adományozta, amelyhez az animátorközösség nevében ez úton is szeretnék gratulálni, és további munkájára, fáradhatatlanságára, hivatására kérjük az Isten áldását.

Úgy érzem, hogy igazán szerencsés vagyok, hogy ennek a balassagyarmati szalézi animátor közösségnek a tagja lehetek, és hihetetlenül boldoggá tesz az, hogy rengeteg kisanimátor csatlakozott hozzánk ebben az évben is, ezzel még szebbé és színesebbé téve az oratóriumot, a gyerekek életét és a mi életünket és hivatásunkat is.

Baráz Dávid

✝

P. Timár Mihály SDB
(1930–2019)

2019. december 15-én a hajnali órákban, életének 90., szerzetesi életének 72., áldozópapságának 62. évében hosszú, türelemmel viselt szenvedés után Budapesten, a Honvéd Kórházban elhunyt Timár Mihály szalézi szerzetes, gyémántmisés áldozópap.

Mihály atya 1931. október 4-én született az Endrődhöz tartozó Hunyán, hatgyermekes, mélyen hívő, földműves családban. Iskoláit Endrődön végezte, majd 1943-ban Gyulára ment tanulni, a Karácsony János Gimnáziumba, így került a gyulai Szalézi Intézetbe. Visszaemlékezése szerint 1946 őszén lett napi áldozó és ekkor kezdte érdeklődve figyelni a körülötte levő szaléziak életét. 1946 karácsonyán kérte szülei beleegyezését, hogy szalézi lehessen. 1947-ben kezdte meg a noviciátust Mezőnyárádon, 1948-ban Tanakajdon első fogadalommal kötelezte el magát.

Amikor 1950-ben a rendek működését betiltották, a kecskeméti piaristáknál folytatta tanulmányait, és sok betegség és nehézség után Kecskeméten érettségizett, majd jelentkezett a Szeged-Csanádi Egyházmegyébe és papnövendékként Szegeden folytatta teológiai tanulmányait, ahol 1958. június 18-án pappá szentelték. Örökfogadalmát titokban, már a diakónusszentelés után, 1957-ben tette le.

1950 után megtapasztalta a szerzetesi élettel járó nehézségeket. Felszentelését követően, mint újmisés pap 1958–60-ban Gyomán volt segédlelkész, majd két évig Gyulán szolgált, utána a debreceni Szent Anna Főplébánián volt egy évig káplán, majd Békésre került. Ezután önálló lelkész lett Vésztőn, utána Bucsán töltött öt évet, onnan Szeghalomra került, onnan 1977-ben Endrődre, ahol 1982 decemberéig szolgált. Innen Debrecenbe került a Szent Anna Plébániára. Munkássága elismeréseként püspöke préposttá nevezte ki. 1988-ban egy évre Berettyóújfalura, majd Orosházára helyezték szintén egy évre. Ekkor már újraindultak a rendek, és mint szerzetes, Baji János atyával dolgozhatott együtt. 1990-ben Pásztor János tartományfőnök első hívó szavára nagy lelkesedéssel tért vissza a rendbe. A szalézi újrakezdéskor 1990-ben tartományi ekonómusi kinevezést kapott, amit négy cikluson át, egészen 2002-ig betöltött. Pestszentlőrincen 1990–1995-ig működött, majd igazgató Szombathelyen 1995–2002 között. 2004 júliusától Gyomaendrődre, korábbi egyházmegyés állomáshelyére tért vissza. 2009 végén visszatért a rendbe és Balassagyarmatra került. A ház bezárásakor 2014-ben került át Óbudára. Itt ünnepelte 2018-ban gyémántmiséjét. Már fiatalon komoly betegségek gyötörték, de mindig megerősödött. 2019. szeptember 18-án került kórházba, rákos megbetegedéssel. Műtét és kemoterápia várt rá, amit szalézi hivatásokért felajánlva hordozott. Péliföldszentkereszten, rendünk sírkertjében 2019. december 23-án helyeztük örök nyugalomra.

✝

Dr. Mess Béláné dr. Mezey Klára szalézi munkatárs
(1930–2020)

A Magyar Szalézi Munkatársak Egyesülete mély fájdalommal tudatja, hogy január 21-én a délutáni órákban elhunyt a pécsi munkatársi csoport vezetője, a sokak által ismert, tisztelt és szeretett Klári néni, nyugdíjas főorvos, Don Bosco-díjas szalézi munkatárs.

Huszonvalahány évvel ezelőtt lelkigyakorlatot hirdettek a szalézi munkatársak és érdeklődők részére a pestszentlőrinci szalézi plébánián, amelyre az ország minden részéből jöttek érdeklődők és munkatársak. Itt találkozhattunk először dr. Mezey Klára nyugdíjas pécsi orvossal, aki érdeklődéssel fordult a Don Bosco szellemét hordozó, lelkiségét megélő közösség felé. Nyugdíjas volt, aki mégis aktív életet akart élni.

Ekkor már részt vett egy pécsi Karitász-csoport munkájában: az általa létrehozott Családért Csoport tevékenysége négy fő területet foglalt magába: idősek segítése, beteglátogatás, hajléktalanok és kallódó gyerekek felkarolása.

Pályaválasztásakor nehezen tudta eldönteni, hogy az orvosi vagy a pedagógusi pályát válassza. Amikor orvosi munkáját abbahagyta, újra a gyermekek felé szeretett volna fordulni, és Don Bosco életét megismerve egyre erősödött benne a vágy, hogy a nehéz körülmények között élő, hátrányos helyzetű gyermekek életét szebbé tegye. Segítőtársakat keresett maga mellé, aztán 1996. május 18-án a pécsi székesegyház plébániájának helyiségeiben elkezdődött a munka: létrehozták a Don Bosco Napközit. Az oktatási intézményektől olyan gyerekeket kértek, akiknek családi körülményeik rosszak, és nem csak testi, hanem lelki táplálékáról is gondoskodtak számukra. Hivatalos ellátmányuk soha nem volt, adományokból és pályázatokból teremtették elő a szükséges javakat. A szeretet, a Don Boscó-i szellem világossá tette számukra, hogy a gyermekek lelkét meg kell menteni, és ez erőt adott a munkához. Az idők folyamán 180-nál több fiatal, 70 körüli nevelő tapasztalhatta közreműködőként sajátos lelkületét.

A pécsi napközi létezése 2013-ban egyre bonyolultabbá vált, hiszen az átépítések miatt az addigi helyüket el kellett hagyni, de Klári néni akkor sem adta fel. Addig kért, keresett, kilincselt, amíg végül a pécsi gyárvárosi templom területéhez tartozó Néri Szent Fülöp Katolikus Iskolában elfogadták a segítségüket.

Szerteágazó tevékenységéért Klári néni 2006-ban megkapta a Pannon Példakép Díjat, 2008-ban a Szent Erzsébet rózsájadíjat, ezen kívül szintén 2008-ban a Szent István királyról nevezett Magyar Szalézi Tartomány Don Bosco-díjjal ismerte el a munkáját; kiemelkedő, színvonalas szakmai munkájáért 2013-ban Miniszteri Elismerő Oklevelet kapott, 2014-ben pedig Lukács Móric-díjjal jutalmazták kiváló közösségszervező tevékenységéért.

Február 7-én helyezték örök nyugalomra a pécsi temetőben.

Kiadja a Don Bosco Szalézi Társasága 4800 példányban, belső terjesztésre. Felelős kiadó: P. Andrásfalvy János SDB
Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173.; e-mail: szaleziak@gmail.com; honlap: www.szaleziak.hu
Szerkesztő: Lengyel Erzsébet SC; e-mail: le@szaleziak.hu
Tördelés és nyomdai előkészítés TipoMix Bohner Ferenc
A címlapon: A 2020. évi strenna plakátjának részlete
Készült a Szalézi Művek Kft. kazincbarcikai nyomdájában; felelős vezető: Kővári László SDB
A szerkesztőség minden esetben fenntartja a beérkezett hírek, tudósítások, cikkek szerkesztésének, valamint a beküldött anyag meg nem jelentetésének jogát.